Lietas arhīva Nr. KA06-0015-19/2
ECLI:LV:ZAT:2019:0530.11905011114.5.S

Krimināllieta Nr.11905011114

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2019.gada 30.maijā

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Raimonds Rinčs,
tiesneši Dace Skrauple un Juris Siliņš,
piedaloties prokuroriem Aivaram Eglem, Zintai Meijai,
aizstāvjiem Vilnim Krasovskim un Jānim Muceniekam,

atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā iztiesāja krimināllietu sakarā ar apsūdzēto /pers. H/, personas kods /personas kods/, /pers. I/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzībām un apsūdzēto aizstāvja V.Krasovska apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2018.gada 7.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 7.maija spriedumu /pers. H/ atzīta par vainīgu Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem.
Ar spriedumu apsūdzētā /pers. I/ atzīta par vainīgu Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 179.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem.
No /pers. H/ un /pers. I/ solidāri par labu cietušajam /pers. J/ (/pers. J/) piedzīta mantiska kaitējuma kompensācija 141787,18 *euro* un morālā kaitējuma kompensācija 5000 *euro*.
No /pers. H/ piedzīti procesuālie izdevumi par advokāta juridisko palīdzību pirmstiesas kriminālprocesā 56,92 *euro* apmērā. Turklāt no /pers. H/ un /pers. I/ katras, piedzīti procesuālie izdevumi 1290,59 *euro* apmērā, ko veido ceļa izdevumi cietušajam un lieciniekiem, kā arī 65,34 *euro,* kas radušies par /valoda/ valodas tulka pakalpojumiem cietušajam.

Saskaņā ar Zemgales rajona tiesas spriedumu, apsūdzētās /pers. H/ un /pers. I/ atzītas par vainīgām un sodītas par to, ka /pers. H/, apsūdzētās /pers. I/ atbalstīta, izdarīja svešas mantas prettiesisku izšķērdēšanu, būdama persona, kurai šī manta uzticēta un kuras pārziņā tā atradusies (piesavināšanās).
Noziedzīgais nodarījums izdarīts sekojošos apstākļos:
2013.gada 20.maijā /pers. H/ pārdeva vinai piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/(kadastra numurs /kadastra numurs/) /vieta/ pilsonim /pers. J/ (/pers. J/), personas kods /personas kods/, par 142287,18 *euro* un īpašums reģistrēts zemesgrāmatā uz pircēja vārda 2013.gada 19.jūlijā. Taču pēc mutiskas vienošanās ar jauno īpašnieku kopā ar ģimenes locekļiem - vīru /pers. L/ un meitu /pers. I/, turpināja dzīvot šajā mājīpašumā.
2014.gada 22.jūlijā /pers. J/ izdeva /pers. H/ notariāli apstiprinātu pilnvaru (reģistrācijas Nr./numurs/), ar kuru, cita starpā, uzdeva viņai apsaimniekot viņam piederošo īpašumu "/Nosaukums A/" (kadastrālā vērtība 44144 *euro*), pārdot šo īpašumu par maksu un uz noteikumiem pēc viņa ieskatiem, pilnvardevēja vārdā parakstīt pirkuma līgumus, pārstāvēt viņa intereses zemesgrāmatu nodaļās.
Pilnvaras izdošanas laikā un līdz pat 2014.gada augusta vidum /pers. H/ saņēma /pers. J/ mutisku noteikumu pārdot īpašumu "/Nosaukums A/" ne mazāk kā par 300000 *euro*. Par norādīto pilnvarojumu un /pers. J/ mutisku noteikumu /pers. I/ bija informēta.
Laika posmā no 2014.gada 23.jūlija līdz 2014.gada 30.jūlijam /pers. H/, būdama persona, kurai īpašums "/Nosaukums A/" uzticēts un kuras pārziņā tas atradās, apzinoties savu darbību nelikumību, paredzot mantisko zaudējumu lielā apmērā nodarīšanu pilnvardevējam un nekustamā īpašuma īpašniekam /pers. J/, mantkārīgā nolūkā, nolūkā atjaunot viņas ģimenes īpašumtiesības uz īpašumu "/Nosaukums A/", nolēma pretēji /pers. J/ interesēm, gribai un noteikumiem prettiesiski atsavināt /pers. J/ piederošo īpašumu "/Nosaukums A/", noslēdzot ar savu meitu /pers. I/ divus privātos pirkuma līgumus par īpašuma "/Nosaukums A/" pirkšanu par nesamērīgi zemu cenu 500 *euro*, līgumus notariāli apstiprinot, vienlaicīgi parakstot nostiprinājuma lūgumus, iesniedzot tos Zemesgrāmatu nodaļā un no saviem līdzekļiem samaksājot attiecīgās nodevas.
Par savu noziedzīgo nodomu augstāk norādītajā laika posmā /pers. H/ informēja /pers. I/, kura, mantkārīgā nolūkā un apzinoties, ka ar šādām darbībām nekustamā īpašuma īpašniekam /pers. J/ tiks nodarīts mantisks zaudējums lielā apmērā, piekrita mātes piedāvājumam iegādāties viņas prettiesiski izšķērdēto īpašumu "/Nosaukums A/", pieņemt to savā īpašumā un neizpaust informāciju par šādu pretlikumīgu darījumu veikšanu.
Šī noziedzīgā nodoma īstenošanas nolūkā, 2014.gada 30.jūlijā /pers. H/, meitas /pers. I/ atbalstīta, kā /pers. J/ pilnvarotā persona /vieta/ tīši, apzināti noslēdza notariāli apstiprinātu privātu pirkuma līgumu (reģistrācijas Nr./numurs/), ar kuru pārdeva un /pers. I/ nopirka no /pers. J/ viņam piederošo nekustamo īpašumu 1/2 domājamo daļu no zemesgabala 0,559 ha /559/1000 ha/ platībā un uz zemes gabala esošajām ēkām, kas atrodas /adrese A/par 250 *euro*. Saskaņā ar noslēgto līgumu samaksa par pārdoto īpašumu jāveic 60 dienu laikā pēc zemesgrāmatas apliecības uz /pers. I/ vārda saņemšanas. Tūlīt pēc šī līguma noslēgšanas /pers. H/, kā /pers. J/ pilnvarotā persona pretēji pilnvardevēja gribai un interesēm un /pers. I/ parakstīja notariāli apstiprinātu nostiprinājuma lūgumu iereģistrētu ar Nr./numurs/.
Turpinot savas noziedzīgās darbības, 2014.gada 31.jūlijā /pers. H/, meitas /pers. I/ atbalstīta, kā /pers. J/ pilnvarotā persona /vieta/tīši, apzināti noslēdza notariāli apstiprinātu privātu pirkuma līgumu (reģistrācijas Nr./numurs/), ar kuru pārdeva un /pers. I/ nopirka no /pers. J/ viņam piederošo nekustamo īpašumu 1/2 domājamo daļu no zemesgabala 0,559 ha /559/1000 ha/ platībā un uz zemes gabala esošajām ēkām, kas atrodas /adrese A/par 250 *euro*. Saskaņā ar noslēgto līgumu samaksa par pārdoto īpašumu jāveic 60 dienu laikā pēc zemesgrāmatas apliecības uz /pers. I/ vārda saņemšanas. Tūlīt pēc šī līguma noslēgšanas /pers. H/, kā /pers. J/ pilnvarotā persona pretēji pilnvardevēja gribai un interesēm un /pers. I/ parakstīja notariāli apstiprinātu nostiprinājuma lūgumu iereģistrētu ar Nr./numurs/.
Nostiprinājuma lūgumus Nr./numurs/un Nr./numurs//pers. H/ meitas /pers. I/ īpašuma tiesību uz īpašumu "/Nosaukums A/" nostiprināšanai, 2014.gada 1.augustā iesniedza, samaksājusi noteiktās nodevas 918,45 *euro* apmērā no sava norēķinu konta, Jelgavas tiesas Zemesgrāmatu nodaļā, ar kuras 2014.gada 11.augusta lēmumu nekustamais īpašums "/Nosaukums A/" tika koroborēts uz /pers. I/ vārda.
/pers. H/, /pers. I/ atbalstīta, apzināti neinformēja /pers. J/ par 2014.gada 30. un 31.jūlijā noslēgtajiem līgumiem un nostiprinājuma lūgumiem, kā arī par to iesniegšanu Jelgavas tiesas Zemesgrāmatu nodaļā 2014.gada 1.augustā un īpašuma "/Nosaukums A/" koroborēšanu uz /pers. I/ vārda uz 2014.gada 11.augusta lēmuma pamata.
/pers. I/ 2014.gada 30.un 31.jūlija līgumos paredzēto summu 500 *euro* iemaksāja /pers. J/ kontā AS "Rietumu banka" 2014.gada 24.septembrī, kad jau zināja par uzsākto tiesvedību par abu norādīto līgumu atzīšanu par spēkā neesošiem.
Ar šādu rīcību /pers. H/, izdarot svešas mantas izšķērdēšanu, un /pers. I/, atbalstot šādas izšķērdēšanas izdarīšanu, nodarīja /pers. J/ mantisko zaudējumu 141787,18 *euro* apmērā, kas saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pantu, atzīstams par lielu apmēru.
Tādējādi /pers. H/, /pers. I/ atbalstīta, izdarot svešas mantas prettiesisku izšķērdēšanu, būdama persona, kurai šī manta uzticēta un kuras pārziņā tā atradusies (piesavināšanos), kas izdarīta lielā apmērā, izdarīja sevišķi smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā.
Zemgales rajona tiesa atzinusi, ka ar savām darbībām apsūdzētā /pers. H/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā, bet apsūdzētā /pers. I/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 179.panta trešajā daļā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzēto /pers. H/ un /pers. I/ aizstāvis V.Krasovskis, kurā lūdz atcelt spriedumu, attaisnot apsūdzētās un izbeigt kriminālprocesu.
Aizstāvis uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir nepamatots, spriedumā norādītie motīvi un secinājumi neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, līdz ar to pārsūdz spriedumu pilnā apmērā.
Izskatot lietu apelācijas instances tiesā ir nepieciešams pārvērtēt pierādījumus. Spriedumā nepareizi vērtēta apsūdzēto darbību subjektīvā puse, proti, ka notikusi piesavināšanās un izšķērdēšana. Kļūdaini tulkota /pers. H/ un cietušā noslēgtā pilnvarojuma līguma būtība. Nepareizi secināts, ka īpašums "/Nosaukums A/" ir pārdodams par 300000 *euro.* Sprieduma motīvu daļu nevar citādi vērtēt kā apgalvojumu, jo lietā nav neviena pierādījuma, kas to objektīvi apstiprinātu.
Galvenā apsūdzības kļūda ir tā, ka nepareizi novērtēta cietušā un apsūdzēto tiesisko attiecību būtība un priekšmets. Pušu starpā radies civiltiesisks strīds, un tas nekādi nav vērtējams un risināms kriminālprocesuālā kārtībā. Nav saprotams, kāpēc visā procesa gaitā netika vērtēta civillieta, kas tika ierosināta pēc cietušā pieteikuma, kuru viņš tālāk nevirzīja. Cietušais nav zaudējis prasījuma tiesības, ja viņš uzskata, ka ir aizskartas viņa intereses arī pašlaik.
Aizstāvis uzskata, ka vienpusēji ir vērtētas lieciniека /pers. N/ liecības, kurš palīdzēja sastādīt prasības pieteikumu civillietā, kā arī iesniegumu par kriminālprocesa uzsākšanu. Šis fakts liecina par to, kādā veidā cietušais mēģina realizēt it kā viņa aizskartās tiesības.
Tiesa nepamatoti secinājusi, ka /pers. H/ nosauktās sabiedrības bija nevērtīgas, jo nevar runāt par sabiedrībām, bet par SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļām. Kapitāldaļu un īpašuma "/Nosaukums A/" vērtības ir adekvātas, kapitāldaļas dabā kā īpašums pastāvēja. SIA "/Nosaukums B/" ir ierīkota elektroapgāde, ūdens, ceļi, un šīs būves, aprīkojumi ir nodoti ekspluatācijā, tām ir neapšaubāma vērtība. Cietušais ir pārdoto kapitāldaļu īpašnieks, un šo faktu viņš nav apstrīdējis, tāpēc tiesa nepamatoti apmierinājusi pieteikto kaitējuma kompensāciju. Šis fakts apstiprina to, ka pušu starpā pastāv civiltiesiskas attiecības, kuras nav risināmas kriminālprocesuālā kārtībā.
Aizstāvis nepiekrīt tiesas secinājumam, ka tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi ir ticami, nav savstarpēji pretrunīgi un pilnībā pierāda katras apsūdzētās vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījumā. Ir kļūdains tiesas secinājums par to, ka tiesa pierādījumos nesaskata būtiskas pretrunas vai nepilnības, kas varētu būt par pamatu šo pierādījumu ticamības apšaubīšanai. Objektīvi vērtējot sprieduma motīvu daļu ir redzams, ka pierādījumi un nodibinātie fakti vērtēti vienpusēji, neņemot vērā apsūdzēto izvirzītos pretargumentus un tiesības uz aizstāvību. Daļā sprieduma motivācija aprobežojas ar apgalvojumiem, ka tiesa netic /pers. H/ liecībām un uzskata, ka apsūdzētās sniedzot šādas liecības cenšas izvairīties no atbildības par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, taču šādiem tiesas apgalvojumiem nav analīzes un vērtējuma.
Tiesa tikpat kā nav vērtējusi liecinieka /pers. H/ liecības, un aizstāvis lūdz atkārtoti nopratināt lieciniеku /pers. H/ tiesā, lai varētu iegūt objektīvāku pierādījumu novērtējumu.
Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētā /pers. I/, kura lūdz atcelt spriedumu, attaisnot viņu un izbeigt kriminālprocesu.
/pers. I/ pārsūdz spriedumu pilnā apmērā, jo spriedums neatbilst lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem. Apsūdzētā norāda, ka spriedumā apsūdzētās /pers. I/ vārds ir minēts tikai nedaudzās vietās un viņas vainīgums tiek pamatots ar tiesas subjektīvu vērtējumu, proti, ka /pers. I/ bija jāzin par speciālu mutisku vienošanos starp /pers. H/ un cietušo /pers. J/, ka īpašums "/Nosaukums A/" pārdodams par konkrētu summu, tāpēc, ka viņa bijusi šajā īpašumā deklarēta.
Tulce /pers. A/ tiesā liecinājusi, ka ar /pers. I/ nesarunājās, neviens /pers. I/ nav prasījis un informējis, kai viņa apliecināt vienošanos.
Tiesa spriedumā ir centusies pierādīt /pers. I/ vainīgumu ar vispārinātu un virspusēju pieņēmumu, proti, ka /pers. I/, dzīvojot tajā paša īpašumā kopā ar saviem vecākiem, nevarēja nezināt par /pers. J/ mutisko noteikumu. Ievērojot, ka /pers. J/ nesaprot latviešu vai kādu citu valodu, lai saprastos ar apsūdzētajām bez tulka klātbūtnes, tad mutisks noteikums tas nevarēja būt, tāpēc būtu jāpastāv kādam dokumentam, pilnvarai, kas viņa vēlmi būtu izteicis saprotamā valodā.
/pers. I/ norāda, ka bijusi deklarēta īpašumā "/Nosaukums A/", bet tas neuzliek viņai par pienākumu atrasties un būt lietas kursā par visu, kas notiek īpašumā. Likums neparedz /pers. I/ pienākumu zināt norunas starp pilnvarnieku /pers. H/ un pilnvaras devēju /pers. J/, jo tas neietilpst viņas amata vai normatīvajos aktos uzliktajos pienākumos. 2014.gada 22.jūlijā izdotā pilnvara Nr./numurs/ /pers. H/ atļāva atsavināt īpašumu "/Nosaukums A/", tā nesatur īpašus noteikumus par pārdošanas cenas ierobežojumiem un pilnvarā savu izteikto gribu /pers. J/ apliecinājis ar savu parakstu.
Apsūdzētā norāda, ka pirmstiesas procesā lēmumā tika konstatēts, ka īpašums "/Nosaukums A/" tika mainīts pret 500 *euro* un 16 SIA "/Nosaukums B/" uzņēmuma daļām jeb 142400 *euro* naudas izteiksmē, taču tiesa šo apstākli ignorēja, spriedumā norādot tikai summu 500 *euro,* par spīti tam, ka 2014.gada 30. un 31.jūlija pirkuma līgumos ir ieraksts, ka pirkuma maksa noteikta, ņemot vērā, ka pircēja sniegusi pārdevējam pakalpojumus, kas nav saistīti ar pārdodamo nekustamo īpašumu par 40000 *euro*. Uzņēmuma daļu vērtība, kas ir domāta par pakalpojumiem, apraksts, ir dots priekšlīgumā un to arī pierāda tehniskais projekts, atļaujas, ekspluatācijā nodotie elementi.
2014.gada 1.augustā, Zemesgrāmatu nodaļā iesniedzot nostiprinājuma lūgumus Nr./numurs/, Nr./numurs/, tiesnese nekonstatēja nelikumīgas darbības un papildus pilnvarai, pirkuma līgumiem, nepieprasīja citus dokumentus, tāpēc īpašums "/Nosaukums A/" tika koroborēts uz /pers. I/ vārda.
Cietušais /pers. J/ bija informēts par visām darbībām, ko nosaka priekšlīguma nosacījumi, kuru tapšanā viņš pats piedalījās un tulce /pers. A/ visu tulkojusi cietušajam.
Pretēji apgalvojumiem spriedumā, saskaņā ar 2014.gada 30. un 31.jūlija pirkuma līgumiem, kas noteica, ka samaksa jāveic 60 dienu laikā, summa 500 *euro* /pers. J/ AS "Rietumu banka" bankas kontā tika pārskaitīta 2014.gada

24.septembrī. Tāpat /pers. I/ norāda, ka viņa ir sniegusi rakstveida liecību, kas atrodas lietas materiālos.

/pers. I/ nekad nav apgalvojusi, ka starp /pers. J/ un viņu ir bijusi mīlestība. No /pers. J/ puses pret /pers. I/ tika izrādīta uzmanība ar dāvanām, viņa saukta par "beautiful", taču šāda rīcība no cietušā puses izskaidrojama ar vēlmi iegūt beztermiņa uzturēšanās atļauju Latvijā.

Uzskata, ka pretēji liecinieka /pers. N/ apgalvojumiem, viņas liecības nav pretrunīgas, bet hronoloģiski izskaidro notikumu secību.

Viņa nav bijusi informēta par speciālo norunu starp /pers. J/ un viņas māti /pers. H/. Iepazīsties ar /pers. H/ 2014.gada 22.jūlijā izdoto pilnvaras Nr./numurs/ saturu, noslēdza priekšlīgumu un pirkuma līgumus. Visi šie līgumi nevar pastāvēt viens bez otra, un viņa mainījusi 16 SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļas pret īpašumu "/Nosaukums A/", kur abiem šiem īpašumiem uz to brīdi bijusi vienlīdzīga tirgus vērtība. Priekšlīguma nosacījumi visām pusēm bija un ir saistoši, puses tiem piekrita, ko apliecina paraksti un notariāli izdotā pilnvara Nr./numurs/, tāpēc uzskata, ka visas nesaskaņas ir risināmas civiltiesiskā kārtībā.

Par spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētā /pers. H/, kura lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, attaisnot viņu un izbeigt kriminālprocesu.

Apsūdzētā /pers. H/ pārsūdz spriedumu pilnā apjomā, sprieduma nepareizība izpaužas sekojoši.

Viņa nekad nav apgalvojusi, ka īpašumam "/Nosaukums A/" ir pircējs. Liecinieces /pers. A/ liecībās norādītais un lietā esošā īsziņas izdruka neattiecas uz īpašumu "/Nosaukums A/", bet gan uz māju /adrese B/, kura toreiz bija /pers. J/ īpašumā, iegādāta ar nolūku to sadalīt domājamās daļās un pārdot saviem tautiešiem, atstājot vienu daļu sev terminuzturēšanās atļaujas pagarināšanai.

Pirmās instances tiesa nav vērtējusi darījuma būtību, to, ka /pers. J/ īpašumu "/Nosaukums A/" atsavināja ar mērķi iegūt 16 SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļas.

Tiesa nepreczizi citēja pilnvaras Nr./numurs/ tekstu, līdz ar to nepareizi to interpretēja. Viņa nekad no /pers. J/ nav saņēmusi mutisku noteikumu pārdot īpašumu "/Nosaukums A/" par 300000 *euro*, 350000 *euro* vai kādu citu summu, kā arī nav dzirdējusi, ka tādu noteikumu /pers. J/, vai kāds tulks būtu teicis /pers. I/. 2014.gada 22.jūlijā un 23.jūlijā /pers. I/ tika iepazīstināta ar pilnvaras Nr./numurs/ tekstu.

Tiesai apgalvojot, ka /pers. H/ saņēma no /pers. J/ mutisku noteikumu, būtu bijis jānorāda kad, kur, kādos apstākļos tas notika. Tiesai bija jāvērš uzmanība uz tiesas sēdē uzdoto jautājumu lieciniecēm /pers. A/ un /pers. S/ par to, kā /pers. J/ apzīmē savus īpašumus, proti, mana māja, lielā māja, galvenā māja, u.t.t.

Īsziņā, kuru /pers. J/ sūtījis savam tulkam /pers. A/ nebija norādīts īpašuma nosaukums par kuru /pers. A/ būtu jāiegūst vienošanās no /pers. H/, pārdot kaut kādu īpašumu par 300000 *euro*, līdz ar to /pers. H/ secina, ka tulks pats interpretēja tulkojamo tekstu.

Neatbilst patiesībai tiesas spriedumā norādītais, ka /pers. I/ bija informēta par pilnvarojumu un /pers. J/ mutisko vienošanos, jo /pers. I/ pilnvaru no /pers. H/ saņēma tikai 2014.gada 23.jūlijā, kad tika sastādīts līgums. Ne /pers. I/, ne /pers. H/ nav saņēmušas mutiskus norādījumus, arī tiesas sēdē neviens no lieciniekiem, ne arī pats /pers. J/ nav minējuši, ka /pers. I/ jebkad būtu tikusi informēta par jebkādu citu norunu. Šāds tiesas apgalvojums par to, ka /pers. I/ tika informēta, nav pamatots.

/pers. H/ norāda, ka pilnvarā Nr./numurs/ izklāstīta tās būtība, likumīgi darījumi pilnvarojuma ietvaros nevar pēkšņi kļūt par nelikumīgiem. /pers. H/ darbības pēc pilnvarojuma bija tikai un vienīgi pilnvardevēja interesēs, pēc viņa norādījumiem, ko tulkoja tulks /pers. A/.

Pamatojoties uz 2014.gada 22.jūlija pilnvaru, tika sastādīti trīs līgumi, proti, 2014.gada 23.jūlija priekšlīgums, kurš paredz konkrētas darbības, ja iestājas konkrēti apstākļi, kā arī 2014.gada 30.un 31.jūlija līgumi, no kuriem izriet veicamās darbības saskaņā ar priekšlīgumu, un īpašums "/Nosaukums A/" tiek nodots īpašumā /pers. I/ par 500 *euro,* kā arī saņemtie pakalpojumi 80000 *euro* jeb kapitāldaļu izteiksmē, kas norādīti priekšlīgumā.

Izvērtējot 2016.gada 20.aprīļa lēmumā par ierosinājumu krimināltiesiskās palīdzības uzsākšanai konstatēto, /pers. H/ secina, ka mantiskais zaudējums, par kuru norādīts spriedumā, nav nodarīts, jo maiņas priekšmetu vērtība ir adekvāta, tā norādīta priekšlīgumā, kam puses piekrita, necelot pretenzijas vienam pret otru.

Atsaucoties uz spriedumā norādīto, apsūdzētā uzskata, ka tiesa nav vērtējusi 2014.gada 23.jūlija līgumu, proti, nevērtējot visu darījumu kopumā, kas izriet arī no 2014.gada 30. un 31.jūlija līgumiem. Visi šie noslēgtie līgumi ir jāskata kontekstā, nevis atdalīti, un līgumos norādītais pilnīgi izslēdz mantkārīgu vai kādu citu ļaunu nolūku.

Pilnvaras tekstā nav norādes, ka īpašumu "/Nosaukums A/" nevar atsavināt radiniekiem. /pers. I/ piederēja SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļas. 2014.gada 20.aprīļa lēmumā ir norādīta darījuma summa, kas konstatēta pirmstiesas izmeklēšanā, un tā nav neadekvāta, proti, 16 SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļu vērtība naudas izteiksmē ir 142400 *euro*.

Atsaucoties uz spriedumā konstatēto, /pers. H/ norāda, ka lietā nav pierādījumu tam, ka apsūdzētās apzināti vai neapzināti neinformēja /pers. J/, kuram bija tulks /pers. A/, un kura dzīvoja īpašumā "/Nosaukums A/". Tulka pienākumos ietilpa veikt tulka darbu, lai atvieglotu /pers. H/ komunikāciju ar /pers. J/, tulkot visus dokumentus, kurus /pers. H/ vai kāds cits nodeva vai nosūtīja /pers. J/. /pers. H/ savās liecībās norādījusi, ka par visām darbībām ir informējusi /pers. J/ un darbojusies tikai pēc viņa norādījumiem, pretēji tam, kā to konstatējusi tiesa. Visi darījumus apliecinošie dokumenti tika iesniegti /pers. J/. Kā jau /pers. H/ norādījusi savās liecībās, tad 2014.gada 30.un 31.jūlija līgumi /pers. J/ tika nodoti 2014.gada 4.augustā, jo viņš neatradās Latvijā, jo no 2014.gada 29.jūlija līdz 4.augustam kopā ar tulku /pers. A/ bija /vieta/, ko apliecina lietā esošās aviobiļetes un viesnīcas apmaksas izdevumi.

Pretrunīgs ir spriedumā izdarītais secinājums, ka /pers. I/ paredzētos 500 *euro* iemaksājusi /pers. J/ kontā tikai pēc kriminālprocesa ierosināšanas, ar 2014.gada 30.un 31.jūlija līgumos norādīto, jo šajā laikā pret /pers. I/ kriminālprocess nebija uzsākts.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā netika pievērsta uzmanība /pers. J/ liecībām par notikumiem gada laikā, kas neatbilda faktiskajiem apstākļiem. Proti, nav patiess /pers. J/ apgalvojums, ka viņi ar /pers. H/ nav varējuši komunicēt savā starpā valodas barjeras dēļ. Lietā esošās e-pasta izdrukas pierāda, ka /pers. J/ personīgi rakstījis viņai, zinot, ka /pers. H/ rakstīto iztulkos ar vārdnīcas palīdzību. /pers. H/ ir veikusi saraksti e-pastā ar /pers. J/ gan /valoda/, gan /valoda/, gan /valoda/ valodā un informējusi par visiem darījumiem Latvijā laikā, kad viņš atradās /vieta/. Sazinājušies pa e-pastu arī 2015.gadā /valoda/ un /valoda/ valodā, kad bija jau uzsākts kriminālprocess.

/pers. J/ liecinājis, ka viņu esot kaitinājusi /pers. H/ ģimenes atrašanās īpašumā "/Nosaukums A/", bet tiesa nav vērtējusi to, ka /pers. J/ līdz īpašuma "/Nosaukums A/" atsavināšanai, proti, 2014.gada 23.jūlijam uz sava vārda nebija pārrakstījis komunālo pakalpojumu līgumus, bija sakrājis nekustamā īpašuma nodokļu parādu par 2014.gada pirmo un otro ceturksni. Lietas materiālos atrodas /pers. H/ liecības, ka /pers. J/ bijis izdevīgi ik rītu brokastot ar /pers. H/ ģimeni un kopā ar viņu doties savās biznesa darīšanās.

Uz /pers. H/ vārda tika izdoti neskaitāmi pilnvarojumi un, ja /pers. H/ nespētu komunicēt ar /pers. J/, jo ne vienmēr bijis klāt tulks, tad viņa nevarētu izpildīt veicamos uzdevumus /pers. J/ un viņa SIA "/Nosaukums C/" labā.

Atsaucoties uz /pers. J/ sniegtajām liecībām par viņu pirmajām divām tikšanās reizēm 2014.gada 6.maijā un 7.maijā, kas ilga 15-20 minūtes, /pers. H/ norāda, ka lietas materiālos atrodas pierādījumi, ka viņu tikšanās reizes tika filmētas, un to ilgums bijis 1 stunda un 2 stundas, līdz ar to nav saprotams, kādēļ /pers. J/ bijis jāslēpj patiesais apmeklējuma laiks īpašumā "/Nosaukums A/", jo vairāku stundu laikā tika pārrunāti dažādi, arī ar biogāzes biznesu saistīti jautājumi.

Atsaucoties uz spriedumu par /pers. J/ liecināto attiecībā uz civillietas izskatīšanu, /pers. H/ norāda, ka lietas materiālos ir pierādījumi pretēji /pers. J/ apgalvojumiem, taču tiesa nevērtēja iemeslus tam, kāpēc /pers. J/ sagroza faktus.

Tāpat /pers. H/ norāda, ka /pers. J/ noliedzis, ka parakstījis 2014.gada 21.jūlija "Pakalpojumu un dokumentu, SIA "/Nosaukums B/" biogāzes stacijas pieņemšanas aktu", taču tiesas sēdē notārs P.Ducmanis liecinājis, ka apstiprinājis SIA "/Nosaukums B/" biogāzes stacijas tehnisko projektu un pakalpojumu nodošanas akta kopiju. Turklāt lietas materiālos atrodas ekspertīzes slēdziens, kurā norādīts, ka paraksts nav derīgs identifikācijai, nevis, ka paraksts nav /pers. J/ paraksts.

/pers. J/ interesi par biogāzes projektu apliecina /vieta/ pilsoņa /pers. U/ (aciīmredzot domāts - /pers. U/) liecība par to, ka 2013.gada 7.-13.novembrī viņam kļuva zināms par /vieta/investoru /pers. J/.

Pretēji cietušā /pers. J/ apgalvojumiem, tiesas sēdē lieciniece /pers. S/ apliecināja, ka /pers. J/ sazinājās ar /pers. H/ un /pers. S/ ar e-pasta starpniecību. Pretēji apgalvojumiem, ka /pers. J/ neko nav zinājis par 2014.gada 30. un 31.jūlija līgumiem, ka tiek pārdots īpašums, jo esot bijis mājās, no lietas materiāliem redzams, ka viņš atradies /vieta/un /vieta/. Tiesa nav noskaidrojusi iemeslu tam, kāpēc /pers. J/ šo faktu noklusējis.

/pers. J/ liecinājis, ka 2013.gada maijā īpašumu "/Nosaukums A/" iegādājies par 200000 *euro*, bet lietas materiālos pirkuma līgumā summa ir 142287,18 *euro*.

Atsaucoties uz spriedumā norādīto par /pers. J/ liecināto, /pers. H/ norāda, ka lietas materiālos atrodas īsziņas izdruka, kuru apsūdzētā tulkam sūtījusi vienu reizi 2014.gada 26.jūnijā par /vieta/ mājas pārdošanas iespējām, nevis draugu/pircēju no /vieta/, kurš grib pirkt īpašumu "/Nosaukums A/" par 300000 *euro*, kas ir tulka interpretācija un maldināšana.

Tiesa ignorē faktu, ka /pers. J/ pilnvarā Nr./numurs/ /pers. H/ deva uzdevumu īpašumu atsavināt (pārdot, mainīt, dāvināt), bet /pers. J/ savās liecībās un tiesa savos secinājumos atsaucas tikai uz to, ka viņš vēlējies pārdot īpašumu "/Nosaukums A/". /pers. H/ uzskata, ka tiesai nav pamata secinājumos norādīt tikai īpašuma pārdošanas iespējamību, nepieminot pārējos īpašuma atsavināšanas veidus.

Lietas materiālos atrodas e-pasta izdrukas ar /pers. J/ norādēm /pers. H/ par padarīto darbu atskaitēm, kā arī pilnvarojumi par dažādu darbu veikšanu gan /pers. J/, gan uzņēmuma SIA "/Nosaukums C/" labā.

/pers. H/ apelācijas sūdzībā norāda uz /pers. J/ likumiskajām un līgumiskajām attiecībām ar SIA "/Nosaukums B/", parakstītajiem dokumentiem, veiktajiem maksājumiem starp SIA "/Nosaukums C/" un SIA "/Nosaukums B/", veiktajām naudas iemaksām SIA "/Nosaukums B/" kontā 2014.gada 23.jūlijā, kad /pers. J/ bijis pārliecināts par kapitāldaļu piederību viņam.

Tulks /pers. A/ tiesas sēdē noliedza, ka būtu tulkojusi līgumu starp SIA "/Nosaukums C/" un SIA "/Nosaukums B/", kā arī apliecināja, ka /pers. H/ pārstāvēja SIA "/Nosaukums B/", ka viņa 2014.gada 1.maijā līguma oriģinālu ar vienu izmainītu līguma punktu iesniedza Swedbankā. Otrs, 2014.gada 6.jūlijā noslēgtais starpniecības līgums ir par nekustamo īpašumu "/Nosaukums D/", kuru /pers. J/ parakstīja un apmaksāja pirkuma summu 2014.gada 23.jūlijā. Tulks /pers. A/ tiesas sēdē atteicās atbildēt uz jautājumu par to, vai viņa minēto līgumu tulkojusi.

/pers. J/ bija informēts par biogāzes projektu, jo divas reizes kopā ar savu investīciju partneri no /vieta/ 2014.gada vasarā bijis biogāzes stacijas būvlaukumā, kas redzams no videonovērošanas kameras fotogrāfijām, šīs fotogrāfijas tika nosūtītas uz e-pastu ar Tele2 starpniecību, ko apliecina lietas materiālos esošās Tele2 izdrukas. /pers. J/ kopā ar investoru biogāzes objektā novērtēja paveiktos un veicamos darbus.

Atsaucoties uz spriedumā norādīto liecinieces /pers. S/ liecību, apsūdzētā /pers. H/ norāda, ka /pers. J/ vizītes Latvijā bijušas saistītas ar biznesa plāniem. Turklāt SIA "/Nosaukums C/" 2014.gada pārskatā norādīts kādas darbības tika veiktas, proti, daudzdzīvokļu māju būvniecība un investīciju piesaiste.

Cietušais /pers. J/, tulks /pers. A/ un advokāts S.Rudāns tiesai bija noslēpuši faktu par 2014.gada 23.jūlija līguma esamību, par ko viņa uzzinājusi tikai, saņemot prasības pieteikumu civillietā, taču kad advokātam tapa zināms par 2014.gada 23.jūlija priekšlīgumu un /pers. J/ piederošajām 16 SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļām, tika apšaubīta šo daļu vērtība.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tiesa nav iepazinusies ar tiesas sēdē dzirdēto un lietas materiālos esošo informāciju, jo spriedumā tiesa norāda, ka nav radušās šaubas par /pers. J/ liecināto. Tiesas sēdē vairākkārt arī izskanēja frāze "lai izvairītos no starptautiskā skandāla", kas nozīmē, ka /pers. H/ tiek diskriminēta, viņas liecības netiek vērtētas, taču liecības ir balstītas uz dokumentāliem pierādījumiem. Turpretim, /pers. J/ mutvārdu apgalvojumi, kuri nav balstīti uz dokumentāliem pierādījumiem, un tulka tulkojumi, tiek vērtēti kā ticami. Nevienu liecību nevar vērtēt augstāk par citu, ja tas nav pierādīts likumā noteiktā kārtībā, tāpēc nav pamatots tiesas apgalvojums, ka /pers. H/ liecības tiesa apšauba, jo apsūdzētā vēlas izvairīties no soda.

/pers. H/ uzskata, ka neko pretlikumīgu nav darījusi, turpretim, /pers. J/ vēlme ir iedzīvoties, paturot 16 SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļas, un vēl pieprasot kompensācijas, kas uzskatāms par mantkārību.

Pamatojoties uz liecinieku /pers. Z/ un /pers. B/ liecībām, ar 2015.gada 9.februāra lēmumu /pers. H/ atzīta par aizdomās turēto. Tiesa spriedumā secinājusi, ka liecības tika sniegtas par civiltiesiskiem darījumiem, taču nav ņemts vērā fakts, ka /pers. Z/ vairākkārt sniedzis nepatiesu informāciju par SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļām, to ka viņš neesot parakstījis 2011.gada 30.novembra daļu pirkuma līgumu un SIA "/Nosaukums B/" dalībnieku reģistru, taču ar eksperta atzinumu ir apstiprinājies tas, ka /pers. Z/ šos dokumentus parakstījis. Arī lieciniecs /Valsts amatpersona/ savās liecībās apstiprināja dokumenta esību un notariālas kopijas atvasināšanu. Lietas materiālos arī atrodas SIA "/Nosaukums B/" biogāzes stacijas tehnisko projektu un pakalpojumu pieņemšanas akta atvasinājums.

Lieciniecs /pers. U/ ir liecinājis, ka 2013.gada 4.novembrī ticis informēts par /vieta/pilsoni kā investoru, lieciniecs ir "/Nosaukums E/" īpašnieks un investējis SIA "/Nosaukums B/" biogāzes projektā 93864,26 *euro*, atzīstot šo projektu par vērtīgu un perspektīvu.

Norāda, ka lieciniecu /pers. C/ nepazīst, lieciniecu /pers. D/ ir dažas reizes redzējusi, kurš sarunās ir klusējis.

/pers. H/ apelācijas sūdzībā atsaucas uz SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļu vērtību, "/Nosaukums E/" ieguldījumiem, tehniskajiem projektiem, izbūvētajiem objektiem un norāda, ka visu investīciju vērtība sastāda vairāk kā 300000 *euro,* kas pēc vienošanās ar /pers. J/ tika pārdota maiņas ceļā, un no kā /pers. J/ ieguva 80% jeb 16 SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļas, kas ir vērtīgākas par iemainīto īpašumu "/Nosaukums A/".

Lieciniekam /pers. N/, pretēji spriedumā norādītajam, /pers. H/ nav sniegusi pretrunīgus skaidrojumus, visas viņas liecības sniegtas detalizēti, hronoloģiskā secībā, jo notikumi risinājās gada garumā. Viņa nekad nav teikusi, ka starp /pers. I/ un /pers. J/ ir izveidojusies mīlestība. Viņa savās liecībās norādījusi, ka /pers. J/ bildinājis /pers. I/ viņai neesot klāt, par bildinājumu /pers. J/ teicis /pers. H/ un viņas vīram.

Turklāt liecinieks /pers. N/ apgalvojis, ka, pārbaudot sabiedrības, konstatējis, ka tās nav vērtīgas, taču nav piestādījis nevienu apliecinājumu, ka viņam ir speciālās zināšanas, un viņš nav eksperts, lai noteiktu sabiedrību vērtīgumu. Norāda, ka sabiedrības vērtību nosaka tirgus un tā dalībnieki, ka jau 2011.gada nogalē SIA "/Nosaukums B/" vērtība sasniedza vismaz 200000 *euro*, ka /pers. Z/ vēlējās par šo summu iegādāties 11 kapitāldaļas, taču /pers. H/ atteicās no šāda partnera, jo viņš bija noklusējis faktus, kas varēja apdraudēt šo projektu. Līdz ar to /pers. H/ uzskata, ka /pers. N/ nav tiesību apšaubīt SIA "/Nosaukums B/" atīstītas potenciālu un ieguldītos līdzekļus. Norāda, ka sabiedrība nodarbina darbinieku, sniedz atskaites Valsts ieņēmumu dienestā, ir ierakstīta komercreģistrā, tās darbība nav apturēta, ir PVN maksātājs, gatavo investīciju projektu. Advokātam S.Rudānam nav teikusi par uzņēmuma finansējuma piesķiršanu, ka, ja tāds būtu piešķirts, tad tam būtu jāatbilst 40-60% no projekta vērtības. Projekta vērtība esot 3,2 miljoni un būtu neiespējami šādu finansējumu mainīt pret īpašumu /vieta/ pagastā. /pers. H/ arī norāda, ka tiesas sēdē atsaukusies uz Latvijas Garantiju aģentūras vēstuli, kurā norādīts, ka pastāv iespēja saņemt Valsts garantijas, ja tiks pieprasīts kredīts Latvijas bankās, ko dzirdējis arī /pers. N/.

Nav patiess /pers. N/ apgalvojums, ka SIA "/Nosaukums B/" tiesības pārdot Latvenergo saražoto elektrību par valsts garantēto paaugstināto cenu vispār netika izsniegta vai tobrīd vairs nebija spēkā, jo 2016.gada sākumā izmeklētāja /pers. E/ vērsās Ekonomikas ministrijā ar vēstuli, lai noskaidrotu SIA "/Nosaukums B/" tiesisko stāvokli. Atsaucoties uz Ekonomikas ministrijas atbildi uz SIA "/Nosaukums B/" paziņojumu, /pers. H/ norāda, ka Latvijas Investīciju un Attīstības aģentūras finansējums netika piešķirts, jo tāds netika prasīts, nevis, ka sabiedrības dokumenti neatbilst likuma prasībām, līdz ar to /pers. H/ uzskata, ka lieciniekam liecības neatbilst lietā esošiem pierādījumiem.

Tiesa nevērtēja 2014.gada 23.jūlija līgumu, kas izriet no 2014.gada 30. un 31.jūlija pirkuma līgumiem, kur, kā norāda tiesa, sniegtie pakalpojumi ir 80000 *euro*, nevis 40000 *euro*. 2014.gada 30. un 31.jūlija pirkuma līgumos sīkāk netika aprakstīti sniegtie pakalpojumi, un zemesgrāmatu tiesnese arī nelika iesniegt pakalpojumu sarakstu vai aprakstu, tāpēc šiem līgumiem netika pievienots 2014.gada 23.jūlija līgums.

/pers. H/, atsaucoties uz spriedumā norādīto secina, ka /pers. J/ biznesa idejām ar /pers. H un pers. I/ģimenes klātbūtni nav nekāda sakara, jo 2014.gada 22.-23.jūlijā /pers. J/ bija iemainījis īpašumu "/Nosaukums A/" pret 16 SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļām, un saskaņā ar šo līgumu viņam Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē bija jāpārreģistrē terminuzturēšanās atļauja.

Tiesas secinājumi par SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļām un to vērtību ir radušies no pretrunīgām /pers. N/ liecībām, kas tiesai radīja pretēju viedokli par reālo daļu vērtību, taču tiesai savi secinājumi bija jābalsta uz objektīviem pierādījumiem.

Apsūdzētā /pers. H/ arī norāda, ka savās liecībās darījumos ar īpašumu "/Nosaukums A/" lietojusi apzīmējumu "atsavināšana vai maiņas darījums", nevis "pārdošana". Saziņā ar /pers. J/ nav lietojusi īpašumu apzīmējumus, bet uzrādījusi īpašumu robežu plānus, kuros viņš labi orientējās un domstarpības nav bijušas. Ar /pers. A/ liecībām tiesas sēdē apstiprinājās, ka īsziņa par īpašumu "/Nosaukums A/" bijusi viņas pašdarbība, jo /pers. J/ šādu norādi viņai nebija devis. Vienīgais jautājums, kuru /pers. H/ interesējis ir bijis /vieta/īpašuma cena, jo tā vērtība svārstījās no 200000 *euro* līdz 350000 *euro*, bet par īpašumu "/Nosaukums A/" pilnvarā viss bijis norādīts. Pircēji pamatā bijuši /pers. J/ paziņas, bet /pers. H/ pircējs no /vieta/ tā arī neatbrauca.

/pers. H/ zinot, ka tulkiem ir grūtības ar precīzu tulkojumu, ka viņi vairāk pārstāstījuši un pielikuši klāt no sevis pēc savas saprašanas, tāpēc lūgusi tulkam /pers. F/ zvanīt /pers. J/, nevis rakstīt, ko viņa neizdarīja savas aizņemtības dēļ. Turklāt /pers. S/ nav bijusi informēta, ka /pers. J/ ir iegādājies tirdzniecībai īpašumu /vieta/.

Nav pamatots tiesas secinājums, ka abu tulku liecības viena otru papildina, jo abi tulki runā par īpašumiem, nezinot par kuriem konkrēti īpašumiem runā /pers. J/, lietojot apzīmējumus. Lieciniece /pers. S/ neko nav zinājusi par /pers. J/ darījumiem, un par to arī nav interesējusies, viņas vienīgā informācija bijusi, ka /pers. J/ nopircis īpašumu "/Nosaukums A/".

Atsaucoties uz lieciniecēm /pers. A/ liecināto, /pers. H/ norāda, ka no /pers. J/ nav dzirdējusi to, ka viņai ar savu ģimeni nav bijis nodoms atstāt īpašumu "/Nosaukums A/". /pers. J/ vienmēr bijis apmierināts ar paveikto, ka viņiem darba

attiecības un nākotnes plāni bijuši kopā saistīti. Lai atvieglotu ikdienu, ieekonomētu laiku un tulkošanas kvalitāti, /pers. J/ noalgoja tulku, bet izrādījās, ka tulkošanas kvalitāte bijusi zema.

Tulce /pers. A/ ne tikai bija darba attiecībās ar /pers. J/, bet arī tulkoja pilnvaru Nr./numurs/, priekšlīgumu, 30.un 31.jūlija līgumus, starpniecības līgumu "/Nosaukums D/", sadarbības līgumu ar SIA "/Nosaukums B/". Tulce /pers. A/ tulkojusi prasības pieteikumu civillietā un /pers. N/ iesniegumu Valsts policijā par kriminālprocesa uzsākšanu. Tāpēc uzskata, ka lieciniece /pers. A/ vairs nevar liecināt patiesību, jo tad viņa būs līdzdalībniece apmelošanas un izspiešanas kampaņā, kā arī viņu sauks pie atbildības par nepatiesu tulkošanu, tāpēc tulces /pers. A/ liecības vērtējamas kritiski.

/pers. H/ uzskata, ka, tas, ka /pers. I/ nevarēja nezināt, ka /pers. J/ nekustamo īpašumu pārdod ne mazāk kā par 300000 *euro*, ir tiesas pieņēmums, jo arī /pers. J/ nekad nav liecinājis, ka būtu /pers. I/ teicis par nodomu pārdot īpašumu "/Nosaukums A/" par 300000 *euro*, par to nav liecinājuši arī tulki.

Cietušais ar tulka /pers. A/ palīdzību ir izteicis vēlēšanos par īpašuma maiņas darījumu. Tiesas spriedumā norādītajam "par nesamērīgi zemu cenu", tiesa nenorāda kāda ir šī zemā cena. Īpašuma summa 142900 *euro* norādīta 2014.gada 23.jūlija priekšlīgumā, līdz ar to /pers. J/ netika nodarīts mantisks zaudējums, tāpēc apsūdzētā uzskata, ka viņš nepamatoti atzīts par cietušo.

Telefona īsziņu fragmentu teksti, kas izrauti no konteksta, kā pierādījumi tiesas izmeklēšanā, nav attiecināmi uz šo lietu, jo nav iespējams identificēt īpašumus par kuriem /pers. A/ un /pers. S/ liecināja, nav precīzu norāžu, ka runa iet par īpašumu "/Nosaukums A/". Turklāt /pers. H/ uzskata, ka /pers. N/ maldinošie pierādījumi un nepamatotās atziņas par SIA "/Nosaukums B/" projekta vērtību nav pieminēšanas vērti un nav analizējami, jo izmeklēšanas laikā izmeklētāja /pers. E/ atkārtoti pieprasīja valsts institūcijām pierādījumus un ieguva pierādījumus, kas ir pretēji /pers. N/ apgalvojumiem.

Tiesa nav vērtējusi svarīgus pierādījumus lietā, proti, pilnvaru Nr./numurs/, 2014.gada 23.jūlija priekšlīgumu, Biogāzes stacijas tehniskās dokumentācijas un pakalpojumu pieņemšanas aktu, /pers. U/ liecības, dokumentus, kas apliecina SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļu vērtīgumu, /vieta/ uzņēmuma "/Nosaukums G/" vēstuli.

Tiesai nebija pamata neticēt /pers. H/, jo viņa nesniedza nepatiesas liecības, bet savas liecības pamatoja ar pierādījumiem.

Tiesa nav devusi vērtējumu un pamatojumu tam, kāpēc īpašumam tiek noteikta pirkuma cena, nevis tirgus vērtība. Vērš uzmanību, ka SIA "/Nosaukums B/" daļu vērtība 2011.gada nogalē bija 200000 *euro*. Viņai nav saprotams, kā tika noteikts kompensācijas apmērs, ja SIA "/Nosaukums B/" daļu vērtība bija lielāka nekā īpašuma "/Nosaukums A/" vērtība, kuram novērtējums 2013.gada 29.janvārī bijis Ls 47000. Nosakot zaudējumu apmēru, tiesa nav ņēmusi vērā 16 SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļu vērtību 142900 *euro*.

Uzskata, ka kriminālprocess ir uzsākts pretlikumīgi, /pers. J/ īpašumu nav zaudējis, bet iemainījis to līdzvērtīgā īpašumā, un visi noslēgtie līgumi ir reāllīgumi, neviens tos nav ne atcēlis, ne apstrīdējis.

Tiesa no /pers. H/ un /pers. I/, katras, piedzinusi 1290,59 *euro,* lai segtu cietušā un liecinieka ceļa izdevumus, taču /pers. J/ Latvijā ir derīga termiņuzturēšanās atļauja, viņam ir deklarēta dzīvesvieta Latvijā, reģistrēts uzņēmums SIA "/Nosaukums C/", un viņa braukāšanai uz /vieta/ nav pamata. Līdz ar to /pers. H/ uzskata, ka nav pierādīti /pers. J/ izdevumi par aviobiļetēm, jo tie var arī būt saistīti ar viņa biznesu, turklāt nav pierādīts viņa ceļojuma mērķis uz Latviju. Arī pirms tiesvedības /pers. J/ trīs reizes gadā lidojis uz savu /vieta/ uzņēmumu, pēc tam atgriezies Latvijā.

Tiesa nevērtēja faktu, ka /pers. J/ vēlas iedzīvoties uz viņas rēķina, viņu apmelo, tika uzsākts cits kriminālprocess Nr.12503000216, kas tika izbeigts, bet šajā lietā tika izmantotas to pašu liecinieku un /pers. J/ liecības. Lietas materiālos atrodas protokols, kurā norādīts, ka viņas apgādājamā persona ir vīrs, kurš ir II grupas invalīds. Norāda, ka gada laikā viņa nav administratīvi sodīta, kā tas ir norādīts pirmās instances spriedumā.

Zemgales apgabaltiesā saņemts cietušā /pers. J/ rakstveida viedoklis par iesniegtajām apelācijas sūdzībām.

Cietušais norāda, ka izmantojot tulkojumu, apsūdzētajām skaidri bija pateicis, ka īpašums "/Nosaukums A/" tiks pārdots par cenu, kas nav mazāka par 300000 *euro*. Vienlaikus norāda, ka attiecībā uz bioprojekta kapitālu, viņam nav bijis nolūka, viņš nav veicis darbības saistībā ar tā pirkšanu, ko apsūdzētā safabricējusi.

Cietušais nepiekrīt apsūdzēto viedoklim, apsūdzētās nelikumīgi atradās viņa īpašumā, par ko viņām jāsaņem likumīgs sods un jāatlīdzina viņam zaudējumi. Tiesas noteiktais kompensācijas apmērs nav pietiekošs, lai varētu segt radušos zaudējumus, kuri radīti apsūdzētajai piesavinoties īpašumu.

Tāpat norāda, ka apsūdzēto nelikumīgās darbības ir ietekmējušas viņu, kā ārvalstu investoru un plānus investēt Latvijā, tāpēc līdz aizsargāt investoru likumīgās intereses un tiesības.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. H/ un viņas aizstāvis J.Mucenieks apelācijas sūdzības uzturēja. Apsūdzētā /pers. H/ apelācijas instances tiesas sēdē sniedza liecības, kas pēc būtības līdzīgas tām liecībām, kādas viņa sniedza pirmās instances tiesas sēdē.

/pers. H/ norādīja, ka uzņēmums SIA "/Nosaukums B/" veic komercdarbību, viņa ir /amats/tajā, cietušais /pers. J/ ir patiesais labuma guvējs šajā uzņēmumā. Uzņēmumā cietušajam pieder 16 kapitāldaļas.

/pers. H/ uzskata, ka prokuratūra uz tiesu nosūtīja civiltiesiska darījuma lietu. Prokuratūra apraksta darījuma, kas notika starp /pers. I/ un /pers. J/ vienu daļu, norādot, ka ir noticis tikai pirkums, nevis komplicēts maiņas darījums. Pirmās instances tiesa nevērtēja visu maiņas darījumu kopumā un tā vērtību, nevērtēja pierādījumus un faktus, kas atspoguļoti dokumentos.

/pers. J/ maiņas darījuma rezultātā ir patiesais labuma guvējs uzņēmumā SIA "/Nosaukums B/", jo 2014.gada 23.jūlijā iegādājās šī uzņēmuma 16 kapitāldaļas 142400 *euro* vērtībā, par tām norēķinoties 2014.gada 30.un 31.jūlijā ar vienu no saviem īpašumiem, t.i., "/Nosaukums A/". Visi trīs līgumi ir reāllīgumi ar visām no tiem izrietošām sekām, visi līgumi ir tiesiski noslēgti, jo līdzējiem nepiemita gribas trūkumi, kuru tie izteica gan mutiski klātesot, gan rakstiski.

Viss darījums sastāv no 2014.gada 23.jūlijā noslēgtā līguma, kas pēc sava satura un būtības atbilst priekšlīgumam, jo satur visas nākotnē noslēdzamo līgumu būtiskās sastāvdaļas, t.i., pirkuma priekšmetu un cenu, ar to saprotot maiņas darījumu. No priekšlīguma izrietošie divi pirkuma līgumi, t.i., 2014.gada 30.un 31.jūlij? līgumi tika noslēgti saskaņā ar priekšlīguma 8.3.punktu, kur noteikts, kādi līgumi ir slēdzami nākotnē. Darījuma kopējā vērtība ir 142900 *euro*.

Lietā atrodas elektroniskā sarakste starp "/Nosaukums E/" (SIA "/Nosaukums B/" 11 kapitāldaļu turētājiem) un /pers. H/, /pers. I/, kur viņas 2013.gada 7.un 9.novembrī informējušas investorus un daļu turētājus par to, ka ir investors no /vieta/ /pers. J/, kurš vēlas investēt biogāzes projektā Latvijā.

Lietā ir videomateriāls fotogrāfiju veidā no videonovērošanas kameras īpašumā "/Nosaukums I/" biogāzes stacijā, kur redzams /pers. J/ kopā ar /vieta/ investoru, abi apskata biogāzes stacijas objektu un tajā paveikto. Abi investori tur atrodas 2014.gada 28.jūnijā un 2014.gada 3.jūlijā. Pēc biogāzes stacijas apmeklēšanas /pers. J/ 2014.gada 21.jūlijā saņēma visus oriģinālos projektēšanas dokumentus, t.i., biogāzes stacijas tehnisko projektu, ceļa izbūves un elektrības pieslēguma tehniskos projektus, par to parakstoties šo dokumentu pieņemšanas aktā.

Tāpat lietā atrodas pilnvara Nr./numurs/, 2014.gada 23.jūlija līgums, divi pirkuma līgumi 2014.gada 30.un 31.jūlija, kas noslēgti saskaņā ar dalībnieku vēlmēm, kas izteiktas priekšlīgumā. Līgumi ir divi, jo arī pakalpojumi /pers. J/ tika nodoti divās daļās pirms šo līgumu parakstīšanas, un uz pirkuma līgumu noslēgšanas dienu tas atbilda priekšlīguma 2.8.punktam un veido apmaksas daļu, jo trešo pakalpojumu daļu /pers. I/ jānodod parakstot jauno dalībnieku reģistru, kas tika izdarīts.

Lietā atrodas vēstule, ko 2014.gada 28.jūlijā sūtīja "/Nosaukums E/" jurists un tā ir atļauja, kura bija jāiegūst /pers. I/, lai varētu veikt darījumu un iegūt 11 SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļas savā īpašumā, kuras pēc tam nodot /pers. J/. Zemesgrāmatu tiesnese ar 2014.gada 11.augusta lēmumu koroborēja īpašumu "/Nosaukums A/" uz /pers. I/ vārda nesaskatot darījumā nepilnības, kas varētu kavēt šo procesu un nepieprasot papildus dokumentus.

Lietā ir ziņas, ka 2014.gada 7.novembrī /pers. I/ ieguvusi savā īpašumā visas SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļas un tas ir saskaņā ar priekšlīguma 6.punktu. Nav pamata runāt par zaudējumu nodarīšanu vai izšķērdēšanu, jo /pers. J/ uzņēmums ir materiāla un intelektuāla vērtība, kas turpina augt un attīstīties.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. I/ un viņas aizstāvis V.Krasovskis apelācijas sūdzības uzturēja.

Apsūdzētā /pers. I/ apelācijas instances tiesas sēdē lieciņāja, ka priekšlīgumu sastādīja viņas māte /pers. H/. Uzskata, ka cietušais /pers. J/ mantkārīgā nolūkā cenšas paturēt uzņēmuma SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļas. Notikušais darījums attiecībā uz nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" uzskatāms par maiņas darījumu.

Cietušais viņu nav informējis, ka vairs nevēlas mainīt īpašumu /Nosaukums A/ pret 16 no 20 viņas uzņēmuma SIA /Nosaukums B/ kapitāldaļām, nav teicis, ka gribētu īpašumu /Nosaukums A/ pārdot citam cilvēkam par 300000 *euro*, arī tulki vai citas personas /pers. I/ par to nav informējuši.

/pers. J/ vēlējās iegūt uzņēmumu SIA /Nosaukums B/ visa gada garumā kopš iepazinās ar /pers. H un pers. I/ģimeni, un kopš viņi pastāstīja par biogāzes projekta esamību un nākotnes perspektīvām. Šī informācija tika nodota ar tulka starpniecību /pers. J/ partneriem, kuri runā angliski. Atceras, ka 2014.gada jūnijā "/Nosaukums A/" apmetās /pers. J/ kolēģis un biznesa partneris, ar kuru kopā viņi apmeklēja biogāzes stacijas teritoriju un novērtēja padarīto.

/pers. J/ jau no paša sākuma sevi pozicionēja kā bagātu investoru, kas Latvijā ieradies uzmeklēt un investēt dažādu nozaru biznesos, viņš vienmēr rūpīgi izprašņāja uzņēmumu darbības principus, iepazinās ar dokumentiem, radīja vajadzīgo iespaidu un uzturēja sarunu, parādot, ka tūlīt ir gatavs slēgt darījumu. Visas ar /pers. J/ saistītās personas tolaik stāstīja cik nopietnos nolūkos viņš ieradies Latvijā, proti, kā investors, kas sadarbojas ar citiem investoriem /vieta/un Latvijā meklē nozares, kurās investēt. Viņa darbības to apstiprināja, proti, viņš iegādājās īpašumus pārsvarā /vieta/ apkaimē, lai izveidotu restorānu, viesnīcu, īres namu un tamlīdzīgiem mērķiem. /pers. J/ no viņas mātes un viņas uzzināja visu par biogāzes projektu, kādi ir tā darbības principi, kas ir paveikts, kas vēl nepieciešams un kādas ir attiecības ar /vieta/ partneriem.

Viņa 2013.gada novembrī rakstīja/vieta/ partneriem, ka /pers. J/ vēlas attīstīt projektu, taču tas nozīmētu, ka ungāru partneriem ir jāatkāpjas no kapitāldaļām, pēc kāda laika viņi piekrita ar noteikumu, ka paliks galvenie būvnieki.

2014.gada 22.jūlija vakarā atradusies "/Nosaukums A/" un uzzinājusi, ka /pers. J/ tajā dienā izdevis pilnvaru mātei /pers. H/, lai izpildītu maiņas darījumu, par kuru bija dzirdējusi agrāk, bet kas bija bez viņas klātbūtnes nonācis tik tālu, ka izdota pilnvara un /pers. J/ uzsāka sarunas par sīkākiem nosacījumiem. Līdz tam laikam zinājusi, ka /pers. J/ vēlas iegūt SIA "/Nosaukums B/" kontrolpaketi, bet nebija ar viņu apspriedusi cik daļas viņš grib un par kādu summu.

Sarunās piedalījās viņa, /pers. J/, viņa tulce /pers. A/ un apsūdzētās māte /pers. H/. Viņai tika paziņots, ka /pers. J/ vēlas iegādāties visu SIA /Nosaukums B/ un norēķināties par to ar "/Nosaukums A/". Sākumā tam nepiekrita, jo viņu ģimenes un ungāru partneru ieguldījumi ir mērāmi ap 300000 *euro*. Taču vienojās, ka viņai paliks 20% un tā viņa varēs atpelnīt ieguldījumus no peļņas, kad stacija sāks darboties, 16 daļas par labu /pers. J/ bija maksimums, ko viņam izdevās iegūt ar viņu

tirgojoties. Viņš negribēja piemaksāt papildus savam maiņas objektam, lai pārņemtu viņas uzņēmumu simtprocentīgi, kā arī vispār negribēja maksāt naudu, bet iegūt maksimāli daudz daļas pret īpašumu /Nosaukums A/. Tā kā viņš solīja investīcijas un pabeigt projektu, viņa tam piekrita.

Teikusi, ka viņai ir 9 kapitāldaļas un ieteikusi pagaidīt kādu mēnesi, kamēr ungāri atsūtīs oficiālu dokumentu, kur atsavina savas daļas un tad viņa ar vienu maiņas līgumu varēs mainīt 80% uzņēmuma pret "/Nosaukums A/", taču /pers. J/ šī doma nepatika, viņš steidzās un uzstāja, ka jābūt jau tagad kādam līgumam, kur būs redzams, ka viņš būs 80% uzņēmuma īpašnieks. Viņa vairāk neiedziļinājās, tikai saprata, ka /pers. J/ jādod atskaites saviem /vieta/ partneriem un jāprezentē plāns, lai iegūtu tālāku finansējumu viņa plāniem Latvijā. Šī iemesla dēļ tika izstrādāts priekšlīgums.

Priekšlīgums nosaka, ka tiks mainītas 16 SIA /Nosaukums B/ daļas pret īpašumu "/Nosaukums A/", ka puses vienojušās, ka daļas ir līdzvērtīgā vērtībā, proti, darījuma summa ir 142900 *euro*. Sakarā ar to, ka /pers. J/ pērk 16 uzņēmuma daļas, šīs daļas viņai jānodod 3 pakalpojumu daļās. Tā kā kapitāldaļu vērtību var atšifrēt pēc materiālajiem un intelektuālajiem ieguldījumiem uzņēmumā, tajā skaitā dokumentiem ar ekskluzīvu informāciju, biznesa plānu, tehnisko projektu un citām vienībām, kuras /pers. J/ bija saņēmis 2013. un 2014.gadā, šīs kapitāldaļu vērtību sastādošās vienības tika nosauktas vienā vārdā - par pakalpojumiem un sadalītas trīs daļās, jo tika nošķirtas laikā un telpā, jo /pers. J/ tās bija saņēmis vai saņems savā laikā.

Pirmo un otro pakalpojumu daļu /pers. J/ bija saņēmis 2013. un 2014.gadā dokumentu veidā, kas atbilst viņai uz to brīdi piederošajām 9 daļām, kuru vērtība ir 80000 *euro* un trešā pakalpojumu daļa, kas nozīmē atlikušās 7 kapitāldaļas, lai /pers. J/ kļūtu par 16 uzņēmuma daļu īpašnieku, viņai ir jāsagādā un jānodod /pers. J/ sešu mēnešu laikā, parakstot jauno dalībnieku reģistru, un jānodod valdei, ko viņa arī izdarīja.

Priekšlīgums nav atcelts, /pers. J/ to neapstrīd. Lai izvairītos no reiderisma, viņa vienojās ar /pers. J/ ar tulka /pers. A/ starpniecību, ka viņai ir tiesības koroborēt "/Nosaukums A/" uz sava vārda, jo pirmo un otro pakalpojumu daļu 80000 *euro* vērtībā uz to brīdi viņš jau bija saņēmis.

Priekšlīgums noteica, ka nākotnē slēdzami divi pirkuma līgumi pēc nepārprotamas ungāru partneru atkāpšanās no daļām. Šie trīs līgumi - 23.jūlija priekšlīgums, 30. un 31.jūlija pirkuma līgumi ir jāvērtē kopsakarā un to būtība ir maiņas darījums, t.i., 16 daļas pret "/Nosaukums A/". Pirkuma līgumi ir divi, tie ir nosaukti par pirkuma līgumiem, jo /pers. J/ uz to uzstāja saistībā ar nodokļu optimizāciju un uzturēšanās atļaujas noteikumiem. Viņai bija skaidra darījuma būtība un viņa nesaskatīja problēmas tajā, kā līgumi tiek nosaukti.

Pirkuma līgumos ir atsauce uz pakalpojumiem 80000 *euro* apmērā, tātad arī atsauce uz priekšlīgumu, no kura šie līgumi izriet, un ir iespējami tikai priekšlīguma kontekstā.

Nav pareizi apgalvot, ka /pers. J/ saņēma tikai 500 *euro* un ignorēt apstākli, ka viņš ieguva 16 uzņēmuma kapitāldaļas. Faktiski /pers. J/ nav atteicies no uzņēmuma 16 kapitāldaļām, un ir to īpašnieks. /pers. J/ mantkārīgā nolūkā vēlas paturēt vērtīgā uzņēmuma kontrolpaketi, dabūt naudu par ko nopirka šo uzņēmumu un kompensācijas. Pildot līguma nosacījumus, viņa nav nodarījusi zaudējumus un nav to vēlējusies, jo par nekustamo īpašumu viņa norēķinājās ar SIA /Nosaukums B/ kapitāldaļām.

Pirmās instances tiesa nepareizi aprēķinājusi SIA /Nosaukums B/ vērtību, pielīdzinot to nullei, neskatoties uz to, ka lietā ir pievienoti dokumenti, kas liecina par pretējo. Sakarā ar tiesvedību biogāzes projekts ir iesaldēts, jo viņa saskaņā ar Komerclikumu nevar pārdot daļas citam investoram, kas uzbūvētu staciju, jo reālais 16 daļu īpašnieks ir /pers. J/. Par spīti visam uzņēmums darbojas un nākamgad strādās ar vismaz 20000 *euro* lielu peļņu, no kuras 80% pienākas /pers. J/ dividendēs.

Maiņas darījuma brīdī uzņēmumā bija ieguldīti vismaz 300000 *euro*, saņemtas vajadzīgās atļaujas, ekspluatācijā nodotas vienības, to pirmās instances tiesa atteicās vērtēt.

/pers. J/ visu zināja par SIA /Nosaukums B/ un maiņas darījumu, jo bija tā iniciators, vēlējās to un pauda savu gribu caur tulku /pers. A/., izdodot pilnvaru veikt šo maiņas darījumu un klātesot priekšlīguma izstrādē, kuru parakstīja viņa (/pers. I/) un /pers. J/ nozīmētā pārstāve /pers. H/.

Saskaņā ar priekšlīgumu viņa izpildījusi visus uz viņu attiecināmos pienākumus, proti saskaņā ar priekšlīguma 6.1.pkt., 2014.gada 28.jūlijā saņēma rakstisku atļauju no "/Nosaukums E/" atsavināt viņiem piederošās 11 kapitāldaļas, 6.3.pkt. - noslēdza 30. un 31.jūlija pirkuma līgumus, 6.4.pkt.- 24.septembrī apmaksāja 500 *euro*, 6.5.pkt.- 7.novembrī ieguva simtprocentīgi savā īpašumā SIA /Nosaukums B/ kapitāldaļas, un 24.novembrī atsavināja 16 kapitāldaļas par labu /pers. J/.

Apelācijas instances tiesas sēdē aizstāvis /pers. G/ norādīja, ka notikušajam darījumam ir civiltiesiska daba, apsūdzētā /pers. H/ nav veikusi darbības, kas vērstas uz /pers. J/ mantas izkrāpšanu, jo /pers. H/ kā pilnvarnieks godprātīgi pildījusi notariālā kārtībā apstiprinātās pilnvaras juridiskos nosacījumus. /pers. H/ attieksme parāda, ka viņai nebija tīša nodoma izdarīt noziedzīgu nodarījumu, /pers. H/ nav vadījis noziedzīgs motīvs un mērķis. Lietas materiāli kopumā un savstarpējā sakarībā norāda uz to, ka /pers. H/ nebija vēlme izdarīt svešas mantas prettiesisku izšķērdēšanu.

Aizstāvis uzskata, ka apsūdzība celta par vienu no konteksta izrautu epizodi no vairākiem darījumiem, kādi bija noslēgti starp /pers. H/ un/vieta/ pilsoni /pers. J/. Lietā nav pierādīta piesavināšanās pastāvēšana. /pers. J/ radušās civiltiesiska rakstura domstarpības ar /pers. H/ bija jārisina vispārējas jurisdikcijas tiesā, kas daļēji arī tika darīts. /pers. J/ darījumos ar /pers. H/ rīkojies negodprātīgi un ļaunā ticībā, kas pierāda, ka apsūdzētā pret /pers. H/ viņš apzināti realizējis noziedzīgu shēmu, kuras rezultātā /pers. H/ ilgstoši nepamatoti atradās apcietinājumā, bet viņš ticis pie vērtīgajām SIA /Nosaukums B/ kapitāldaļām ar tiesībām saņemt no tām dividendes.

Kopš brīža, kad /pers. J/ uzzināja par biogāzes projektu, viņš bija ieinteresēts kļūt par šī uzņēmuma īpašnieku, viņa vēlme bija iegūt visas 100% kapitāldaļas. Starp /pers. J/ un /pers. H/ bija vienošanās, ka notiks maiņas darījums, proti, nekustamais īpašums "/Nosaukums A/" tiks mainīts pret 16 uzņēmuma kapitāldaļām kā līdzvērtīgi maiņas darījuma objekti.

/pers. J/ rīcība liecina par apzinātu ļaunprātīgu shēmošanu, kā rezultātā cieta /pers. H/, bez atlīdzības izpildot visdažādākās /pers. J/ vēlmes, darījumus un projektus. /pers. J/ liecības ir melīgas. /pers. J/ interesi pierāda noslēgtais priekšlīgums, kura būtiska sastāvdaļa bija tieši SIA /Nosaukums B/ 16 kapitāldaļu atsavināšana. /pers. J/ interesi kļūt par SIA /Nosaukums B/ īpašnieku pierāda e-pasta sarakstes starp SIA /Nosaukums B/ un „/Nosaukums G/.

Nekustamā īpašuma "/Nosaukums A/" pārdošanas darījumi 2014.gada 30.jūlijā un 31.jūlijā notika saskaņā ar 2014.gada 22.jūlijā /pers. J/ izdoto pilnvaru /pers. H/. Pilnvarā nebija noteikti ierobežojumi nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" atsavināt par kādu konkrētu naudas summu. /pers. J/ izdoto pilnvaru /pers. H/ nekad nav apstrīdējis, līdz ar to /pers. H/ kā pilnvarniece nav pārkāpusi viņai dotā uzdevuma robežas, nav guvusi peļņu no viņai uzticētās lietas vešanas, nav notikusi pilnvarojuma izmantošana kādu savtīgu mērķu sasniegšanai.

Priekšlīgums starp /pers. J/ un /pers. I/ bija noslēgts 2014.gada 23.jūlijā. Pirmās instances tiesa, vērtējot nekustamā īpašuma "/Nosaukums A/" 2014.gada 30. un 31.jūlija pirkuma līgumus, no konteksta izrāva tikai vienu no vairākiem pirkumu līgumu regulējošajiem punktiem un nav vērtējusi abos līgumos esošo 3.punktu, kurā ietverts /pers. J/ un /pers. I/ apliecinājums, ka pirkuma maksa noteikta ņemot vērā, ka /pers. I/ sniegusi /pers. J/ pakalpojumus, kas nav saistīti ar pārdodamo nekustamo īpašumu par 40000 *euro*. Turklāt zemesgrāmatu nodaļas tiesnese, pieņemot lēmumus attiecībā uz veiktajiem pirkuma darījumiem ar nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/", nevienā no pirkuma līgumā atrunātajiem darījumiem nav saskatījusi neko pretlikumīgu, un veica ierakstus zemesgrāmatu nodalījumā, norādot /pers. I/ kā likumīgu nekustamā īpašuma "/Nosaukums A/" īpašnieci. Līdz ar to /pers. H/ varēja paļauties uz zemesgrāmatu nodaļas tiesneses pieņemtajiem likumīgajiem lēmumiem, to pastāvību un nemainīgumu, un kā /pers. J/ pilnvarotā persona varēja droši plānot savas turpmākās darbības atbilstoši spēkā esošajai vienošanās par /Nosaukums B/ 16 kapitāldaļu atsavināšanu.

/pers. H/ izdotās pilnvaras ietvaros, atbilstoši /pers. J/ gribai, nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" pārdeva /pers. I/ kā vienu no SIA /Nosaukums B/ pārdošanas darījuma sastāvdaļām, jo /pers. J/ savā īpašumā vēlējās iegūt /Nosaukums B/ 16 kapitāldaļas, kuru vērtība bija 142400 *euro*.

SIA /Nosaukums B/ biogāzes ražotnes projekta izstrādē bija ieguldīti lieli resursi un finanšu līdzekļi, SIA /Nosaukums B/ veikto darbu pierādījumi atrodas lietas materiālos (9.sējuma 137.-203.lapā). /pers. J/ zināja par biogāzes stacijas projektu, jo pēc viņa līguma, viņa rīcībā tika nodoti vairāki šī projekta dokumenti, lai viņš veiksmīgi varētu projektam piesaistīt investoru finanšu līdzekļus.

Aizstāvis vērsa uzmanību uz liecinieka /pers. U/ sniegtām liecībām, no kurām izriet, ka starp /Nosaukums E/ un SIA /Nosaukums B/ kopš 2011.gada pastāvēja darījumu attiecības, biogāzes ražotnes projekta kopējā vērtība bija 3,2 miljoni *euro*. Pirmās instances tiesas spriedumā liecinieka /pers. U/ liecības netika analizētas un vērtētas, kā arī tiesa spriedumā nav vērtējusi to, ka SIA /Nosaukums B/ reāli veica saimniecisko darbību un strādāja pie vairākus miljonus eiro vērta biogāzes izstrādes un celtniecības projekta realizācijas. Arī lieciniece /pers. H/ liecības par /pers. J/ izrādīto interesi par SIA /Nosaukums B/ biogāzes projektu, tiesa atstāja bez vērības.

Pirmās instances tiesa nepareizi vērtējusi liecinieku /pers. N/ un /pers. A/ sniegtās liecības. Liecinieks /pers. N/ bija /pers. J/ advokāts un bija vistiešākajā veidā ieinteresēts sniegt liecību par labu /pers. J/, līdz ar to advokāta S.Rudāna liecības lietā ir pierādīšanā nepieļaujams pierādījums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 122.panta pirmās daļas 1.punktu. Savukārt lieciniece /pers. A/ bija /pers. J/ algota darbiniece (tulks), un viņas liecības ir vērtējamas kritiski, jo viņa ir materiāli ieinteresēta šajā kriminālprocesā.

Nav pierādīts /pers. H/ nodoms veikt /pers. J/ mantas piesavināšanos, pirmās instances tiesa nav pareizi vērtējusi subjektīvās puses neesamību /pers. H/ darbībās. Apsūdzība nav sniegusi nevienu objektīvu pierādījumu, kas apliecinātu, ka /pers. H/ bija tiešs nodoms, noteikts motīvs, kas viņu būtu stimulējis rīkoties, kā norādīts apsūdzībā. Lietas materiāli apliecina, ka /pers. H/ kā pilnvarniece /pers. J/ uzdevumā rīkojusies, saskaņojot katru savu rīcību ar savu pilnvardevēju nolūkā realizēt savstarpējo vienošanos par SIA /Nosaukums B/ 16 kapitāldaļu iegādi. /pers. J/ rīcība līdz pat pilnvaras atsaukšanas brīdim liecina, ka viņš pilnībā apzinājās savas un /pers. H/ darbības, aktīvi atbalstīja /pers. H/ rīcību. /pers. H/ izdarītais nevar tikt kvalificēts kā piesavināšanās, jo nav pierādīts, ka visas viņai inkriminētās darbības bija izdarītas ar tiešu nodomu nolūkā iegūt nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/", neatsavinot SIA /Nosaukums B/ 16 kapitāldaļas.

Pirmās instances tiesa nav norādījusi konkrētas darbības, kā tieši /pers. H/ ko prettiesiski piesavinājusies, spriedumā nav iekļautas atsauces uz visiem /pers. H/ un /pers. J/ savstarpējiem darījumiem, kuri kopumā veidoja patieso /pers. H/ un /pers. J/ darījumu kopsummu, vidi un kontekstu. Lietas materiāli apstiprina /pers. H/ liecināto, ka /pers. J/ bija ieinteresēts tieši SIA /Nosaukums B/ 16 kapitāldaļu iegūšanā savā īpašumā un valdījumā. Apsūdzībā norādītās /pers. H/ darbības, kas vērstas pret /pers. J/ un viņa mantiskajām interesēm, neatbilst Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma sastāva pazīmēm.

Apelācijas instances tiesas sēdē lieciniek /pers. H/ sniedza liecības, kuras pēc būtības atbilst tām liecībām, kādas liecinieks sniedza pirmās instances tiesas sēdē. /pers. H/ liecināja, ka apsūdzētā /pers. H/ ir viņa sieva, bet /pers. I/ meita. Cietušajam/vieta/ pilsonim /pers. J/ Latvijā bija interese iegūt informāciju par Latvijas uzņēmumiem, viņš vēlējās nodarboties ar biogāzes biznesu. Darījumu par kuru apsūdzēta viņa sieva un meita, proti, attiecībā uz nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" uzskata par maiņas darījumu, t.i., īpašums "/Nosaukums A/" tika mainīts pret uzņēmuma "/Nosaukums B/" kapitāldaļām. Viņš iepriekš vairākas reizes cietušajam rādījis biogāzes staciju, un cietušais bija izteicis vēlmi pirkt biogāzes staciju.

Prokurors A.Egle lūdza pirmās instances tiesas spriedumu kā tiesisku un pamatotu atstāt negrozītu, bet apsūdzēto /pers. H/, /pers. I/ un aizstāvja V.Krasovska apelācijas sūdzības kā nepamatotas noraidīt.

Prokurors norādīja, ka cietušā /pers. J/ mērķis attiecībā uz nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" bija to pārdot, nevis mainīt. /pers. H/ izsniegtā pilnvara nedod tiesības rīkoties pretēji pilnvardevēja /pers. J/ gribai. Apsūdzētajai /pers. H/ bijušas dažādas versijas attiecībā uz īpašuma "/Nosaukums A/" atsavināšanu, tajā skaitā, ka īpašums uzdāvināts /pers. I/, jo cietušajam bijušas jūtas pret apsūdzētās meitu, taču apsūdzētās izvirzītās versijas tikušas atspēkotas. Cietušais /pers. J/ kategoriski noliedzis, ka būtu vēlējies maiņas darījumu un 2014.gada 22.jūlijā apsūdzētajai /pers. H/ izsniegtās pilnvaras mērķis bija īpašumu pārdot par summu ne mazāku, kā 300000 *euro*. To apstiprina arī liecinieces, tulces /pers. F/ un /pers. A/. To, ka darījuma patiesais mērķis bija īpašuma "/Nosaukums A/" pārdošana, nevis maiņa, apliecina arī lietai pievienotās izdrukas no interneta portāla ss.lv. Bez tulkiem cietušais nav varējis komunicēt ar apsūdzēto, un tulki noliedza, ka starp cietušo un apsūdzēto būtu notikušas pārrunas par uzņēmuma SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļu iegūšanu. Apsūdzēto darbības bija acīmredzamā pretrunā Civillikuma nosacījumiem par pilnvarojumu. Apsūdzētās ar tīšu nodomu izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par ko liecina apsūdzēto faktiskās darbības. Apsūdzētā /pers. H/ atsavināja nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" savai meitai /pers. I/, kura piekrita šādam mātes piedāvājumam.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi pierādījumus lietā, noklausījusies apsūdzētās /pers. I/ liecības un aizstāvja V.Krasovska viedokli, apsūdzētās /pers. H/ liecības un aizstāvja J.Mucenieka viedokli, prokurora A.Egles viedokli, liecinieka /pers. H/ liecības, izvērtējusi apelācijas sūdzību argumentus, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka Zemgales rajona tiesas spriedums atceļams daļā par soda noteikšanu /pers. I/ par Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 179.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un morālā kaitējuma kompensācijas 5000 *euro* solidāru piedziņu no /pers. H/ un /pers. I/ par labu /pers. J/, taisot šajā daļā jaunu spriedumu. Pārējā daļā spriedums ir tiesisks un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts.

Apsūdzēto /pers. H/, /pers. I/ un viņu aizstāvja apelācijas sūdzības nav pamatotas.

Zemgales apgabaltiesa konstatē, ka Zemgales rajona tiesa secinājumus par apsūdzētās /pers. H/ vainīgumu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā un /pers. I/ vainīgumu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 179.panta trešajā daļā, balstījusi uz lietā iegūtajiem pierādījumiem, dodot tiem spriedumā izvērstu un pareizu vērtējumu.

Vērtējot to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, tiesa pierādījumus novērtējusi to kopumā un savstarpējā sakarībā, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 128.panta otrās daļas prasības. Tiesa motivējusi secinājumus par to, kādiem pierādījumiem piešķir ticamību un kādiem pierādījumiem nepiešķir ticamību. Apelācijas instances tiesa pirmās instances tiesas spriedumā izklāstītajā pierādījumu vērtējumā nekonstatē pārkāpumus, pierādījumi novērtēti, ievērojot Kriminālprocesa likuma 128.-130.panta prasības par pierādījumu ticamību, attiecināmību, kā arī pieļaujamību.

Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi Kriminālprocesa likuma vai Krimināllikuma pārkāpumus, kas varētu būt par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma pilnīgai atcelšanai. Tiesa ir devusi vērtējumu šajā lietā juridiski nozīmīgiem apstākļiem, kuri ietilpst pierādīšanas priekšmetā, nošķirot tos apstākļus, kuriem nav nozīmes šajā lietā un kuri neietilpst lietā celto apsūdzību apjomā.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētās /pers. H/ un /pers. I/ noliedza savu vainīgumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, apsūdzēto vainīgums pierādīts pilnībā ar pirmās instances tiesas spriedumā analizētajiem pierādījumiem to kopumā, tajā skaitā, cietušā /pers. J/ liecībām, liecinieku /pers. A/, /pers. N/, /pers. S/, /pers. Z/, /pers. B/, /pers. G/, /pers. C/, /pers. D/, pers. M/, /Valsts amatpersona/ liecībām, daļēji pašu apsūdzēto /pers. H/ un /pers. I/ sniegtajām liecībām.

Turklāt katras apsūdzētās vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīts ar pirmās instances tiesas spriedumā vērtētiem tālāk norādītiem rakstveida pierādījumiem:

-2014.gada 27.augusta /pers. J/ pilnvarotās personas - advokāta S.Rudāna iesniegumu par kriminālprocesa uzsākšanu, ar pielikumiem (1.sējuma 9.-11.,12.,14.,15.-55.lapa);

-2014.gada 2.oktobra advokāta S.Rudāna pieprasījumu /pers. H/ sniegt atskaiti par nekustamā īpašuma pārdošanu (1.sējuma 61.lapa);

-2014.gada 24.septembra maksājuma uzdevuma Nr.1333 kopiju (1.sējuma 63.lapa);

-2014.gada 28.septembra paskaidrojumu uz prasības pieteikumu par īpašumu tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu (1.sējuma 64.lapa);

-2014.gada 3.decembra advokāta S.Rudāna paskaidrojumu par /pers. I/ apgalvojumiem paskaidrojumā (1.sējuma 73.-75.lapa);

-2014.gada 27.novembra advokāta S.Rudāna elektroniskā pasta izdruku ar elektroniski skenētiem dokumentiem procesa virzītājam (1.sējuma 76.-89.lapa);

-personu datu pārlūka izdruku par /pers. J/ (1.sējuma 95.lapa);
-cietušā /pers. J/ pases kopijām (1.sējuma 104.-111.lapa);
-2014.gada 22.jūlija pilnvaras Nr./numurs/ kopiju (1.sējuma 119.-120.lapa);
-2014.gada 30.jūlija pirkuma līguma kopiju (1.sējuma 127.-128.lapa);
-2014.gada 31.jūlija pirkuma līguma kopiju (1.sējuma 129.-130.lapa);
-Jelgavas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas izdruku par īpašumu /adrese A/(1.sējuma 131.-133.lapa);
-nostiprinājuma lūgumiem jaunas tiesības nostiprināšanai kopijām (1.sējuma 136.,137.lapa);
-2014.gada 1.augusta kvīts kopiju par kancelejas nodevu nomaksu (maksātājs /pers. H/, 1.sējuma 138.lapa);
-2015.gada 19.novembra lēmumu par izņemšanas izdarīšanu (1.sējuma 189., 200.,201.lapa);
-Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes 2016.gada 23.februāra ekspertu atzinumu Nr.1512152 par komisijas rokraksta ekspertīzes veikšanu (1.sējuma 193.-196., 205.lapa);
-pieprasījumu un mobilo sakaru pakalpojumu sniegto informāciju (1.sējuma 206.-212.lapa);
-Valsts policijas inspektores Valsts amatpersona 2015.gada 2.septembra ziņojumu par SIA „TELE-2" informāciju (1.sējuma 213.lapa);
-SIA „Inbox" atbildi un CD-R disku (1.sējuma 219.-220.lapa);
-2016.gada 7.janvāra apskates protokolu CD-R diskam ar 18 failiem (1.sējuma 221.-250.lapa, 2.sējuma 1.-14.lapa);
-tiesiskās palīdzības lūgumu /vieta/ kompetentai tiesībsargājošai iestādei (2.sējuma 15.-24.lapa);
-Latvijas Republikas Ekonomikas ministrijas sniegto atbildi (2.sējuma 175.-211.lapa);
-„LURSOFT" izdruku par SIA /Nosaukums B/ (2.sējuma 212.-214.lapa);
-uzņēmuma SIA /Nosaukums B/ 2013.gada pārskatu (2.sējuma 215.-216.lapa);
-Valsts iepēmumu dienesta datu bāzes izdruku ar informāciju par /pers. I/ un /pers. H/ reģistrētajiem uzņēmumiem (2.sējuma 217.-233.lapa);
-„LURSOFT" izdrukām par SIA /Nosaukums B/ iesniegtajiem gada pārskatiem ar pielikumiem par 2011.,2012.,2014.gadiem, par SIA "/Nosaukums J/" (2.sējuma 234.-245., 246.-247.lapa);
-Uzņēmumu reģistra informāciju par SIA /Nosaukums B/ (3.sējuma 1.-43.lapa);
-Lauku atbalsta dienesta sniegto informāciju (3.sējuma 45.lapa);
-Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes atbildi par /pers. J/ (3.sējuma 52.lapa);
-informāciju par tiesvedību civillietā Nr.C06060414 Zemgales apgabaltiesā (3.sējuma 65.-66.lapa),
-Jelgavas novada pašvaldības Būvvaldes atbildi par nekustamo īpašumu /Nosaukums I/, /vieta/ (3.sējuma 68.-69.lapa);
-Jelgavas novada pašvaldības /vieta/ pagasta pārvaldes informāciju par nekustamo īpašumu /Nosaukums A/ (3.sējuma 100.lapa);
-SIA „Internet" atbildi uz pieprasījumiem (3.sējuma 102.-103.,105.-108.lapa);
-AS „Swedbank" atbildi uz pieprasījumu par SIA /Nosaukums C/ kontu (3.sējuma 117.-118.,120.-122.lapa);
-„LURSOFT" izdruku par SIA /Nosaukums C/ (3.sējuma 123.-124.lapa);
-AS „Swedbank" atbildi uz pieprasījumu par /pers. H/ norēķinu kontu (3.sējuma 137.-138.,140.-150.lapa);
-AS „Rietumu Banka" atbildi par /pers. J/ norēķinu kontu (3.sējuma 153.-154.,156.-160.lapa);
-AS „Rietumu Banka" atbildi par SIA /Nosaukums B/ kontu (3.sējuma 163.-164.,167.-180.lapa);
-AS „Swedbank" atbildi par /pers. I/ atvērto kontu (3.sējuma 183.-184.,186.-187.lapa);
-AS „SEB banka" atbildi par SIA /Nosaukums J/ kontu (3.sējuma 190.-191.,194.-201.lapa);
-Jelgavas tiesas atbildi par SIA /Nosaukums B/ (3.sējuma 204.lapa);
-Latvijas tiesu tiesvedības gaitas datu izsekošanas izdruku (3.sējuma 205.lapa);
-Zemgales apgabaltiesas atbildi par tiesvedību civillietā (3.sējuma 207.-210.lapa);
-2016.gada 12.janvāra kratīšanas protokolu (3.sējuma 215.,217.-218.lapa);
-2016.gada 12.janvāra policijas darbinieku ziņojumiem par kratīšanu /pers. H/ dzīvesvietā "/Nosaukums I/", "/Nosaukums A/", /vieta/ (3.sējuma 229.-230.lapa);
-pieprasījumiem SIA /Nosaukums B/ /amats//pers. H/ par dokumentu uzrādīšanu (4.sējuma 30.,32.,34.,46.lapa);
-/pers. H/ elektroniskā pasta izdrukām (4.sējuma 31.,33., 44.-45.lapa);
-inspektores Valsts amatpersona ziņojumiem (4.sējuma 36.,48.,50.lapa);
-2015.gada 19.novembra lēmumu par izņemšanas izdarīšanu un 2015.gada 7.decembra izņemšanas protokolu (4.sējuma 37.,38.lapa);
-2015.gada 7.decembra protokolu, no kura redzams, ka /pers. H/ atteicās izsniegt kriminālprocesam dokumentu oriģinālus (4.sējuma 40.lapa);
-Jelgavas tiesas izmeklēšanas tiesneses lēmumu, no kura redzams, ka /pers. H/ piemērota procesuāla sankcija (4.sējuma 41.-43.lapa);
-elektroniska pasta izdruku ar saraksti starp /pers. J/ un /pers. H/(4.sējuma 53.-55.,57.-62.lapa);
-inspektores Valsts amatpersona ziņojumu par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu pēc /pers. H/ iesniegumā pret /pers. J/ par iespējamām nelikumīgām darbībām (4.sējuma 63.-70.lapa);
-inspektores Valsts amatpersona ziņojumu par Elektronisko notikumu žurnālā fiksētiem ierakstiem, kuros ir bijusi iesaistīta /pers. H/ (4.sējuma 72.-114.lapa);
-2015.gada 13.marta apskates protokolu, ar kuru apskatīts videoieraksts, kas fiksēts datu nesējā - zibatmiņā (5.sējuma 1.-228., 230.-231.lapa, 6.sējuma 2.-80., 82.-93.lapa).

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka iepriekš norādīto pierādījumi to kopumā, kas detalizēti vērtēti pirmās instances tiesas spriedumā, apstiprina katras apsūdzētās vainīgumu, atbilstoši tam, kā tas konstatēts pirmās instances tiesas spriedumā.

Pirmās instances tiesas sprieduma aprakstošajā daļā ir sniegts detalizēts pierādītā noziedzīgā nodarījuma apraksts un tā juridiskā kvalifikācija, norādītas darbības, kuras izdarījusi katra apsūdzētā, un kuras veido katrai apsūdzētajai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

Novērtējot lietā nopratināto liecinieku, cietušā liecības, rakstveida pierādījumus, pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu un pareizi kvalificēja /pers. H/ darbības, izšķērdējot cietušā nekustamo īpašumu pēc Krimināllikuma 179.panta trešās daļas, bet /pers. I/ darbības, atbalstot nekustamā īpašuma izšķērdēšanu pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 179.panta trešās daļas. Turklāt secinājumus par to, ka apsūdzēto darbības atbilst Krimināllikuma 179.pantā paredzētajam noziedzīgā nodarījuma sastāvam, pirmās instances tiesa pamatoja arī ar juridiskajā literatūrā un Augstākās tiesas nolēmumos paustām atziņām, kas attiecas uz apstākļiem, kuri raksturo konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

Pēc pierādījumu pārbaudes un to izvērtēšanas apelācijas instances tiesa nekonstatē apstākļus, kas varētu apšaubīt pirmās instances tiesas atzinumus par apsūdzēto vainīgumu nekustamā īpašuma izšķērdēšanā.

Ievērojot, ka pirmās instances tiesas spriedumā izdarītie atzinumi par apsūdzēto vainīgumu ir pareizi, apelācijas instances tiesa, pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 564.panta sesto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un detalizēti neatkārto pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus šajā daļā.

Apelācijas instances tiesa, vērtējot apsūdzēto argumentus par to, ka darījumam ar nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" ir civiltiesisks raksturs, ka noticis maiņas darījums, t.i., nekustamais īpašums "/Nosaukums A/" mainīts pret SIA "/Nosaukums B/" 16 kapitāldaļām, konstatē, ka lietā iegūtie pierādījumi, tajā skaitā, cietušā /pers. J/ liecības, liecinieču /pers. A/, /pers. S/ liecības, 2014.gada 30. un 31.jūlija pirkuma līgumu saturs un citi pirmās instances tiesas spriedumā apkopotie pierādījumi pilnībā atspēko šādus apsūdzēto apgalvojumus un pierāda faktu, ka /pers. J/ nekustamais īpašums tika izšķērdēts abu apsūdzēto izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā. Līdz ar to tiesa noraida apsūdzēto un viņu aizstāvju argumentus par to, ka apsūdzēto darbībās nav inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva, ka notikušo īpašuma atsavināšanu ir jārisina civiltiesiskā kārtībā.

No cietušā /pers. J/ pārstāvja advokāta S.Rudāna iesnieguma Valsts policijai redzams, ka iesniegumā tika izklāstīti apstākļi, kas saistīti ar /pers. J/ nekustamā īpašuma "/Nosaukums A/" prettiesisku atsavināšanu.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka cietušais /pers. J/ savās liecībās konsekventi noliedza to, ka nekustamā īpašuma atsavināšana būtu paredzēta maiņas darījuma veidā, kā to apgalvo apsūdzētās. Cietušais apliecināja, ka vienošanās bijusi par nekustamā īpašuma pārdošanu, turklāt par cenu, kas nav zemāka par 300000 *euro*. Viņš ir vēlējies /pers. H/ izsniegtajā pilnvarā ierakstīt pārdošanas cenu, taču /pers. H/ paskaidroja, ka pilnvara ir valsts dokuments un uz tās nedrīkst neko rakstīt. Cietušais noliedza, ka būtu devis rīkojumu /pers. H/ pārdot nekustamo īpašumu par 500 *euro* savai meitai, tāpat noliedza, ka uz dokumenta, kas nosaukts par starpniecības līgumu būtu viņa paraksts (atrodas 1.sējuma 67.lapā, 9.sējuma 17.-19.lapa).

Cietušais apliecināja, ka nav zinājis par to, ka viņa nekustamais īpašums "/Nosaukums A/" ir pārdots, jo par to viņam nekas netika pateikts. Attiecībā uz biogāzes staciju, cietušais izskaidroja, ka biogāzes staciju nav filmējis, bet filmējis māju, kuru cēla apsūdzētās meita, kura plānoja /vieta/draugam pārdot zemi (9.sējuma 13.-19.lapa). Cietušais noliedza, ka viņam būtu kāds sakars ar biogāzes staciju, apliecinot, ka viņam arī nav zināms, ka viņam pieder kādas daļas uzņēmumā, noliedza, ka būtu iepriekš informēts par priekšlīguma esību saistībā ar SIA "/Nosaukums B/" (9.sējuma 16, 97.lapa).

No cietušā /pers. J/ liecībām izriet, ka īpašumu "/Nosaukums A/" viņš piekrita pārdot par noteiktu cenu tāpēc, ka viņam traucēja /pers. H un pers. I/ģimenes klātbūtne šajā īpašumā, un viņš nav vēlējies to mainīt pret kapitāldaļām, kā to apgalvo apsūdzētās.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka cietušā /pers. J/ liecības par šajā lietā pierādāmajiem apstākļiem apstiprina citi tālāk norādītie pierādījumi.

Cietušā /pers. J/ liecību par to, ka nekustamo īpašumu bija paredzēts pārdot apliecina pilnvarā Nr./numurs/ norādītais, tajā skaitā par nekustamā īpašuma pārdošanu par maksu, un uz noteikumiem pēc viņa paša ieskatiem (1.sējuma 119.-120.lapa).

To, ka cietušais vēlējies nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" pārdot par summu ne mazāku par 300000 *euro*, nevis mainīt, apliecina liecinieces - tulces /pers. A/ liecības, kura pildīja tulka pienākumus, piedalījās pie pilnvaras sastādīšanas, tulkoja dokumentu saturu cietušajam.

Tā, lieciniece /pers. A/ apliecināja, ka cietušais vēlējies īpašumu "/Nosaukums A/" pārdot par summu ne mazāku kā 300000 *euro,* ko zināja /pers. H/, ko apstiprina arī SMS sarakstes saturs starp /pers. A/ un /pers. H/. /pers. A/ liecināja, ka 2014.gada 11.vai 12.augustā /pers. H/ neteica, ka ar 2014.gada 30.un 31.jūlija līgumiem pārrakstīja īpašumu uz savu meitu, bet joprojām turpināja teikt, ka īpašumu nepārdos zemāk, nekā 300000 *euro.* /pers. A/ noliedza, ka būtu cietušajam tulkojusi priekšlīgumu, par tāda esību uzzināja tikai vēlāk tiesā (8.sējuma 190.-191.,193.,195 lapa).

Tiesai nav pamata neticēt liecinieces /pers. A/ liecībām par to, ka /pers. H/ ar īsziņas palīdzību bija informējusi, ka viņai ir klients, kurš gatavs pirkt "/Nosaukums A/" par 300000 *euro*, tāpēc tiesa netic /pers. H/ apgalvojumam apelācijas sūdzībā, ka īsziņas izdruka neattiecas uz "/Nosaukums A/", bet uz citu īpašumu, ka /pers. H/ nebija informēta par "/Nosaukums A/" pārdošanas cenu. Turklāt /pers. A/ apliecināja, ka /pers. J/ par projektiem saistībā ar /pers. H/ neko nestāstīja, arī par biogāzes ražošanu neko neteica, kas tiesas ieskatā arī apstiprina cietušā liecības par to, ka nekustamā īpašuma "/Nosaukums A/" pārdošana nebija saistīta ar biogāzes staciju.

No liecinieces /pers. A/ liecībām izriet, ka uz /pers. J/ jautājumiem par /pers. H un pers. I/ģimenes izvākšanos no īpašuma "/Nosaukums A/" laiku, /pers. H/ to ik reizi atlika, minot dažādus iemeslus, līdz ar to tiesa uzskata, ka pārbaudītie pierādījumi apstiprina, ka /pers. H/ nav bijusi vēlēšanās kopā ar ģimeni atstāt īpašumu "/Nosaukums A/", kā to ir vēlējies cietušais.

Arī liecinieces - tulces /pers. F/ liecības apliecina, ka nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" cietušais vēlējies pārdot par summu ne mazāku kā 300000 *euro*, nevis vēlējies īpašumu mainīt, ko apliecina arī īsziņu saturs starp /pers. S/ un /pers. H/. Arī /pers. S/ par biogāzes ražotni /pers. J/ neko nebija teicis (1.sējuma 153.-159.lapa, 9.sējuma 58.-59.lapa).

Turklāt faktu, ka nekustamo īpašumu cietušais vēlējies pārdot par viņa norādīto cenu, apliecina arī lieciniece - notāres palīga /pers. G/ liecinātais tiesā, kura liecināja, ka sākotnēji pilnvarā bija iekļauta īpašuma pārdošanas cena, kas bija gandrīz divreiz lielāka, nekā cena, par kādu šo īpašumu cietušais bija iepriekš iegādājies. Lieciniece vērsa pilnvarnieka un pilnvarotās personas uzmanību uz to, ka šo summu nevarēs mainīt, ja gribēs atsavināt īpašumu. Pēc tam pilnvarnieks un pilnvarotā izlēma summu pilnvarā nenorādīt.

To, ka nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" bija plānots pārdot, nevis mainīt, pierāda arī lietai pievienoto šī īpašuma pārdošanas sludinājumu saturs, kuri tika izvietoti interneta portālā ss.lv, kur redzama arī norādītā pārdošanas cena (1.sējuma 33.-37.lapa, 3.sējuma 102.-103.lapa).

Iepriekš norādītie pierādījumi apstiprina, ka cietušais vēlējies īpašumu "/Nosaukums A/" pārdot par cenu, ne zemāku par 300000 *euro*. Turklāt nekustamā īpašuma prettiesisku atsavināšanu apstiprina arī lietā esošie divi nekustamā īpašuma pirkuma līgumi.

No 2014.gada 30.jūlija un 2014.gada 31.jūlija pirkuma līgumiem izriet, ka nekustamā īpašuma pārdevējs ir /pers. J/, kura vārdā saskaņā ar 2014.gada 22.jūlija pilnvaru Nr./numurs/ rīkojās /pers. H/ un pircēja ir /pers. I/. Atbilstoši līgumiem /pers. I/ nopirka no /pers. J/ nekustamo īpašumu /adrese A/. No līgumos norādītā redzams, ka puses apliecina, ka pirkuma maksa noteikta ņemot vērā, ka pircēja sniegusi pārdevējam pakalpojumus, kas nav saistīti ar pārdodamo nekustamo īpašumu par 40000 *euro* (kopā 80000 *euro*).

Kā to pareizi secināja pirmās instances tiesa, šajos līgumos nav norādīti pircējas sniegtie pakalpojumi pārdevējam, nav pat pieminēts priekšlīgums, uz kuru atsaucas apsūdzētās, tāpat nav nekas norādīts par SIA "/Nosaukums B/" un tā kapitāldaļām, kuras būtu paredzēts mainīt.

Tiesa secina, ka apsūdzēto /pers. H/ un /pers. I/ liecībām par to, ka /pers. J/ gribēja īpašumu "/Nosaukums A/" apmainīt pret SIA /Nosaukums B/ kapitāldaļām, nav piešķirama ticamība, jo šādas liecības ir pretrunā citiem pierādījumiem, tajā skaitā cietušā /pers. J/ liecībām, kurām tiesai nav pamata neticēt, turklāt tās apstiprina citi pierādījumi.

Pirmās instances tiesas spriedumā jau ir izvērtēti apsūdzētās /pers. H/ apgalvojumi par to, ka tulce /pers. A/ bija materiāli atkarīga no /pers. J/, dzīvoja kopā ar viņu, tulkoja nepareizi par pilnvaras izsniegšanas apstākļiem un pilnvaras izmantošanu īpašuma "/Nosaukums A/" pārdošanai, ka vienošanās par īpašuma "/Nosaukums A/" pārdošanas cenu nav bijis, nepiešķirot ticamību šādām liecībām. Pirmās instances tiesa pareizi konstatēja, ka no /pers. A/ un /pers. S/ telefoniem nosūtītajām īsziņām, kad saziņa notika starp /pers. A/ un /pers. H/, kā arī /pers. S/ un /pers. H/, viennozīmīgi izriet, ka notika sazināšanās par vienošanās rakstīšanu par īpašuma "/Nosaukums A/" pārdošanu par cenu ne mazāku kā 300000 *euro*. Lieciniece /pers. A/ un /pers. S/ analogi lieciniāja, ka par vienošanās rakstīšanu sazinājās pa telefonu ar /pers. H/ vairākkārt, gan zvanot, gan sūtot īsziņas, atbildēs /pers. H/ aizbildinājās ar aizņemtību.

Apelācijas instances tiesa nekonstatē pamatu apšaubīt liecinieču /pers. A/ un /pers. S/ liecību patiesumu, jo viņu liecības kopumā ir konsekventas, detalizētas, viena otru papildina un no tām var izdarīt secinājumus par nekustamā īpašuma izšķērdēšanas apstākļiem. Turklāt tiesa ņem vērā, ka lieciniece /pers. A/ un /pers. S/ iepriekš savstarpēji nebija pazīstamas un nav konstatēti apstākļi, kuru dēļ viņas būtu ieinteresētas sniegt patiesībai neatbilstošas liecības.

Ievērojot, ka cietušajam /pers. J/ nebija zināms par nekustamā īpašuma "/Nosaukums A/" pārdošanu un noslēgtajiem pirkuma līgumiem, to, ka cietušais noliedza, ka viņam būtu sniegti pakalpojumi, par kuriem norādīts 2014.gada 30.un 31.jūlija pirkuma līgumu 3.punktā, proti, ka /pers. I/ kā nekustamā īpašuma pircēja sniegusi pakalpojumus īpašuma pārdevējam /pers. J/, kas nav saistīti ar pārdodamo nekustamo īpašumu par summu 40000 *euro* (kopā 80000 *euro*), to, ka pirkuma līgumos nav atsauces uz priekšlīgumu, apelācijas instances tiesa secina, ka tas vien, ka pirkuma līgumu 3.punktā ir norāde par sniegtajiem pakalpojumiem, neapšauba krimināllietā noskaidroto faktu, ka cietušā nekustamais īpašums tika izšķērdēts apstākļos, kādi konstatēti pirmās instances tiesas sprieduma aprakstošajā daļā.

Pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja, ka liecinieki /pers. Z/, /pers. U/, /pers. B/, /pers. D/, /Valsts amatpersona/, /pers. C/ liecināja par civiltiesiskiem darījumiem, kuriem nav saistības ar lietā izvirzīto apsūdzību būtību. Tāpat tiesa secināja, ka apsūdzēto norādīto darījumu likumība krimināltiesiskā aspektā šajā lietā nav vērtējama, jo tas neietilpst lietā celto apsūdzību apjomā.

No pirmās instances tiesas spriedumā atreferētām /vieta/ pilsoņa liecinieka /pers. U/ liecībām redzams, ka liecības attiecas uz /vieta/uzņēmuma "/Nosaukums E/" sadarbības jautājumiem ar /pers. H un pers. I/ ģimeni un SIA "/Nosaukums B/", taču šajās liecībās nav ziņu par cietušajam piederošā nekustamā īpašuma atsavināšanas apstākļiem (2.sējuma 99.-104.lapa).

Lietā atrodas priekšlīguma kopija, datēta ar 2014.gada 23.jūliju, uz kuru atsaucas apsūdzētās un viņu aizstāvji, pamatojot savu rīcību attiecībā uz cietušā nekustamo īpašumu (1.sējuma 86.-89.lapa, 4.sējuma 6.lapa).

Ar cietušā liecībām un citiem pierādījumiem ir pierādīts, ka viņš nedeva /pers. H/ rīkojumu noslēgt šādu priekšlīgumu un nebija vēlējies iegūt SIA "/Nosaukums B/" kapitāldaļas, apmaiņā pret savu īpašumu "/Nosaukums A/". Ir ņemams vērā, ka uz priekšlīguma nav cietušā paraksta, kā arī tas, ka komunikācija starp cietušo un apsūdzētajām notika izmantojot ķīniešu valodas tulkus, kuri apstiprina cietušā liecināto un attiecīgi, neapstiprina apsūdzēto versiju par nekustamā īpašuma atsavināšanas apstākļiem.

Tiesa atzīmē, ka 2014.gada 30.un 31.jūlija pirkuma līgumi nesaskan ar 2014.gada 23.jūlija priekšlīgumu gan tāpēc, ka abos pirkuma līgumos nav atsauces uz priekšlīgumu, gan arī tāpēc, ka ar pakalpojumiem priekšlīgumā tiek apzīmēts /pers. H un pers. I/ ģimenes veikto darbību kopums, kas vērsts uz biogāzes stacijas izveidošanu, tātad pakalpojumu sniegšanu SIA "/Nosaukums B/", nevis /pers. J/, kā tas norādīts pirkuma līgumu 3.punktā. Turklāt no eksperta atzinuma Nr.1512152 redzams, ka eksperti nav konstatējuši, ka parakstu /pers. J/ vietā uz dokumenta kopijas "SIA /Nosaukums B/" biogāzes koģenerācijas stacijas tehnisko projektu un pakalpojumu nodošana" būtu izpildījis /pers. J/.

Vērtējot konstatētos apstākļus, apelācijas instances tiesai nav pamata noticēt cietušā un tulku liecībām par īpašuma atsavināšanas patiesajiem apstākļiem, tāpēc tiesa nepieņēmusi tiesā pārdotā par to, ka cietušais bija informēts par sastādīto priekšlīgumu un tā saturu. Ievērojot noskaidrotos apstākļus, kas saistīti ar priekšlīgumu, tiesa secina, ka priekšlīgums nedod pamatu apšaubīt apsūdzības apgalvojuma pamatotību par to, ka cietušā īpašums "/Nosaukums A/" tika izšķērdēts noziedzīgā nodarījuma rezultātā, nevis atsavināts tiesiska darījuma rezultātā.

Vērtējot apsūdzēto iebildumus saistībā ar liecinieka /pers. N/ liecību novērtējumu pirmās instances tiesas spriedumā, apelācijas instances tiesa konstatē sekojošo.

No liecinieka /pers. N/ liecībām, kurš sākotnēji bijis cietušā pārstāvis lietā, izriet, ka par situāciju ar īpašuma "/Nosaukums A/" pārdošanu /pers. H/ bija dažādi pretrunīgi skaidrojumi, proti, ka patiesībā starp /pers. J/ un /pers. H/ meitu - /pers. I/ izveidojās mīlestība, tāpēc cietušais /pers. I/ bija gatavs īpašumu uzdāvināt, kā pateicību vai simpātijas apliecinājumu. Pēc tam viņa (/pers. H/) skaidroja, ka tās bija biznesa attiecības un šī biznesa ietvaros īpašums tika atsavināts par tik neadekvāti zemu cenu. Pārbaudot /pers. H/ nosauktās sabiedrības, liecinieks /pers. N/ konstatēja, ka tās nav vērtīgas, tās neveic nekādu komercdarbību. /pers. H/ stāstītais par to, ka sabiedrībām ir izaugsmes potenciāls, sabiedrībām izsniegta licence, lai tās varētu ražot elektrību un pārdot tālāk valsts iepirkuma ietvaros, piešķirts finansējums lielā apmērā, arī neatbilda patiesībai. Liecinieks arī secināja, ka SIA "/Nosaukums B/" licence un tiesības pārdot Latvenergo saražoto elektrību par valsts garantētu paaugstinātu cenu vispār netika izsniegta vai tobrīd vairs nebija spēkā. Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras finansējums netika piešķirts, jo /pers. H/ norādītās sabiedrības iesniegtie dokumenti neatbilda likuma prasībām.

Apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt liecinieka /pers. N/ liecību patiesumu, jo tās apstiprinās ar citiem pierādījumiem, tostarp, Latvijas Republikas Ekonomikas ministrijas atbildi par SIA "/Nosaukums B/" (1.sējuma 93.lapa).

Pārbaudot aizstāvības argumentu par to, ka liecinieka /pers. N/ liecības ir lietā nepieļaujams pierādījums tā iemesla dēļ, ka /pers. N/ kā advokāts sniedzis juridisko palīdzību cietušajam, ir pratināts kā liecinieks un ir ieinteresēts sniegt liecības par labu cietušajam, apelācijas instances tiesa konstatē, ka /pers. N/, kurš cietušajam /pers. J/ sākotnēji sniedzis juridisko palīdzību kriminālprocesu par iesniegumu uzsākt kriminālprocesu par iesniegumā minētajiem faktiem. Pēc kriminālprocesa uzsākšanas /pers. N/ tika atzīts par cietušā pārstāvi un krimināllietā pratināts kā liecinieks, gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā, gan arī pirmās instances tiesas sēdē. Iepazīstoties ar lieciniekа /pers. N/ liecībām, tiesa nekonstatē tādas pazīmes, kas varētu norādīt, ka /pers. N/ sniedzis īstenībai neatbilstošas ziņas par labu /pers. J/.

Novērtējot noskaidrotos apstākļus, apelācijas instances tiesa secina, ka tas apstāklis, ka /pers. N/ kā advokāts sniedzis juridisko palīdzību cietušajam un ir pratināts šajā krimināllietā lieciniekа statusā, nevar būt pamatu tam, lai atzītu viņa liecības par nepieļaujamu pierādījumu Kriminālprocesa likuma 130.panta izpratnē. Turklāt tiesa uzskata, ka apsūdzēto intereses pratinot /pers. N/ kā liecinieku nav tikušas aizskartas, līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. N/ liecības iegūtas procesuāli pareizi, tāpēc /pers. N/ liecības izmantojamas pierādīšanā šajā lietā.

Apelācijas instances tiesa nepiešķir ticamību /pers. H/ apgalvojumam par to, ka viņa nekad nav saņēmusi mutisku noteikumu no /pers. J/ pārdot "/Nosaukums A/" par 300000 *euro*, jo šāds apgalvojums ir acīmredzamā pretrunā citiem pierādījumiem, tajā skaitā, cietušā /pers. J/ liecībām un liecinieces /pers. A/ liecībām. Tiesa atzīmē, ka lieciniece /pers. A/ apliecināja, ka pie notāra pilnvaras izsniegšanas laikā tika apspriests jautājums par mājas cenas iekļaušanu pilnvarā un tika nolemts, ka par to tiks uzrakstīta vienošanās starp /pers. J/ un /pers. H/, ka īpašuma pārdošanas cena nebūs mazāka par 300000 *euro*, par ko zināja /pers. H/, kura vēlāk tā arī neuzrakstīja šādu vienošanos, kaut arī lieciniece ievērojot cietušā lūgumu, /pers. H/ to lūdza un atgādināja.

No Civillikuma 2295.panta izriet, ka pilnvarniekam, izpildot viņam doto uzdevumu, jādarbojas ar lielāko rūpību un viņš atbild pilnvarotājam par katru neuzmanību.

Tiesa konstatē, ka /pers. H/ un viņas aizstāvja apgalvojums par to, ka apsūdzētās darbības pēc pilnvarojuma bija pilnvardevēja interesēs, ir kļūdains un neatbilst lietā noskaidrotajam, jo, pārdodot īpašumu par nesamērīgi zemu cenu, noklusējot pārdošanu, pilnvardevējam nepārprotami tika nodarīts kaitējums, tāpēc ir kļūdaini uzskatīt, ka /pers. H/ rīcība bijusi /pers. J/ interesēs, ka šāda rīcība būtu atbilstoša Civillikuma normām par pilnvarojumu. Faktu, ka apsūdzētās rīcība neatbilda cietušā gribai, ilustrē cietušā rīcība uzzinot par viņa īpašuma pārdošanu, proti, atsaucot visas /pers. H/ iepriekš izsniegtās pilnvaras. Par nekustamā īpašuma "/Nosaukums A/" atsavināšanu apsūdzētā cietušo neinformēja, tāpēc neatbilst patiesībai /pers. H/ apgalvojums, ka par visām darbībām viņa informējusi /pers. J/.

Tiesai nav šaubu par to, ka /pers. J/ bija noteicis /pers. H/ cenu, ne mazāku par 300000 *euro*, par kādu konkrēto nekustamo īpašumu varēja pārdot. Ievērojot, ka nekustamais īpašums pārdots par cenu, kas ir vairākas reizes mazāka, nekā to bija noteicis cietušais, proti, kopā par 500 *euro*, turklāt apzināti neinformējot cietušo par īpašuma pārdošanu un naudu 500 *euro* pārskaitot uz cietušā kontu tikai pēc tiesvedības uzsākšanas par pirkuma līgumu atzīšanu par spēkā neesošiem, ir secināms, ka /pers. H/ rīkojusies pretēji /pers. J/ gribai, mantkārīgā nolūkā.

/pers. H/ apelācijas sūdzībā norādītie blakus apstākļi, kā, piemēram, par sarunu ilgumu ar /pers. J/, citu pilnvaru izsniegšanu /pers. H/, /pers. J/ braucieniem uz/vieta/, /vieta/, dokumentu aprites jautājumiem, cietušā /pers. J/ atrašanos biogāzes stacijas būvlaukumā, tiesai nerada šaubas par šajā lietā izvirzīto apsūdzību pamatotību.

Secinājumus par apsūdzētās /pers. H/ vainīgumu pirmās instances tiesa balstījusi uz savāktajiem un spriedumā analizētajiem pierādījumiem, tāpēc /pers. H/ apgalvojums par to, ka viņa šajā lietā ir diskriminēta, nav pamatots. To, ka pirmās instances tiesa pierādījumu vērtēšanas rezultātā nepieskīra ticamību apsūdzētās liecībām, bet ticamību piešķīra citiem pierādījumiem, nevar uzskatīt par apsūdzētās diskriminācīju. Nekonstatējot apstākļus, kas varētu norādīt uz lieciniekа /pers. N/ ieinteresētību sniegt patiesībai neatbilstošas liecības, tiesai nav pamata neticēt lieciniekа /pers. N/ liecībām par to, ka /pers. H/ viņam sniegusi pretrunīgus skaidrojumus saistībā ar nekustamā īpašuma "/Nosaukums A/" atsavināšanu, ko apstiprina arī /pers. N/ iesniegumam policijā pievienotie dokumenti.

Pirmās instances tiesas spriedumā ir dots vērtējums lieciniekа /pers. H/ liecībām, tajā skaitā par to, ka /pers. J/ ar /pers. A/ izveidojās tuvas attiecības, kādēļ /pers. A/ bija ieinteresēta tulkot nepareizi, ka /pers. J/ izteica bildinājumu lieciniekа meitai /pers. I/, cietušā nodarbošanos ar ekonomisko spiegošanu, tiesai pareizi secinot, ka šādas lieciniekа /pers. H/ liecības ir viņa subjektīvais viedoklis, kas neguva apstiprinājumu tiesas izmeklēšanā. Lieciniekа /pers. H/ liecību novērtējumā tiesa ņēma vērā apstākli, ka liecinieks /pers. H/ un apsūdzētās ir vienas ģimenes locekļi, kas norāda uz viņa iespējamo ieinteresētību lietas iznākumā. Apelācijas instances tiesa pēc lieciniekа /pers. H/ liecību noklausīšanās apelācijas instances tiesā, pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajiem secinājumiem par lieciniekа liecībām, tiesa netic lieciniekа /pers. H/ apgalvojumiem par maiņas darījumu attiecībā uz īpašumu "/Nosaukums A/".

Vērtējot līdzapsūdzētās /pers. I/ argumentus par to, ka viņa nebija informēta par cietušā /pers. J/ mutisku noteikumu pārdot nekustamo īpašumu par cenu ne mazāku par 300000 *euro*, ka viņas darbībās nav noziedzīgā nodarījuma sastāva, apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa pareizi atzina, ka /pers. I/ darbībās ir noziedzīgā nodarījuma sastāvs un viņas darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 179.panta trešās daļas, jo pierādīts, ka /pers. I/ atbalstīja savas mātes izdarīto svešas mantas, t.i., /pers. J/ nekustamā īpašuma prettiesisku izšķērdēšanu (piesavināšanos).

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka atbalstītājs ir persona, kas apzināti veicinājusi noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, dodot padomus, norādījumus, līdzekļus vai novēršot šķēršļus tā izdarīšanai, kā arī persona, kura iepriekš apsolījusi noslēpt noziedzīgā nodarījuma izdarītāju vai līdzdalībnieku, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rīkus un līdzekļus, pēdas vai noziedzīgā kārtā iegūtus priekšmetus, vai arī iepriekš apsolījusi iegādāties vai realizēt šādus priekšmetus *(sk. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa [I-VIII [1] nodaļa]. U.Krastiņš, V.Liholaja - Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2015, 108.lpp.).*

Noskaidrots, ka nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" cietušais /pers. J/ no /pers. H/ (/pers. I/ mātes) iegādājās 2013.gadā par 142287 *euro*, šī summa norādīta zemesgrāmatā un ir publiski zināma, turklāt /pers. I/ dzīvoja šajā īpašumā, tā bija viņas deklarētā dzīvesvieta. Gandrīz pēc gada īpašums tika pārdots /pers. I/, kopā par 500 *euro*. Tik zema pārdošanas cena, kas turklāt ir ievērojami mazāka par īpašuma kadastrālo vērtību, acīmredzami norāda uz to, ka darījums nekustamā īpašuma īpašniekam ir klaji neizdevīgs. Tiesa secina, ka pie noskaidrotajiem apstākļiem /pers. I/ nevarēja neapzināties, ka, veicot sprieduma aprakstošajā daļā norādītās darbības, /pers. J/ tiks nodarīts kaitējums.

Par /pers. I/ nodomu apzināti atbalstīt sveša īpašuma izšķērdēšanu, liecina viņas darbības, tajā skaitā piekrišana mātes /pers. H/ piedāvājumam iegādāties izšķērdēto nekustamo īpašumu, pieņemot to savā īpašumā, informācijas par šādu pretlikumīgu darbību neizpaušana, viņas paraksti uz sastādītajiem īpašuma pirkuma dokumentiem, nostiprinājuma lūgumiem. Tiesa ņem vērā, ka /pers. I/ apelācijas instances tiesā iesniegtajās rakstveida liecībās neliedza, ka 2014.gada 22.jūlija vakarā uzzinājusi, ka /pers. J/ izdevis pilnvaru /pers. H/, turklāt no /pers. I/ liecību satura ir redzams, ka viņa bija pietiekami informēta par apstākļiem, kas attiecas uz nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" (11.sējuma 224.lapa).

Sakarā ar to, ka tiesai nav pamata apšaubīt cietušā liecības un viņa liecības apstiprinošos pierādījumus, tiesa nepiešķir ticamību /pers. I/ liecībām par to, ka pilnvara tika izsniegta maiņas darījumam, ka /pers. J/ 16 kapitāldaļas izdevās iegūt tirgojoties ar /pers. I/, tāpat tiesa netic /pers. I/ liecībām par to, ka viņa vienojās ar /pers. J/ ar tulka /pers. A/ starpniecību, ka viņai ir tiesības koroborēt "/Nosaukums A/" uz sava vārda, ka viņa nebija informēta par cietušā gribu īpašumu pārdot un pārdošanas cenu, ka viņa neapzinājās savu darbību raksturu un sekas.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka pilnvarojums rīcībai ar mantu var būt izteikts gan rakstiskā, gan mutiskā formā. Lai personu sauktu pie krimināltatbildības par mantas piesavināšanos, nepieciešams noskaidrot, kad un kādā veidā ir iestājušies apstākļi, kas raksturo noziedzīgā nodarījuma objektīvo pusi, kā arī apstākļus, kas attiecas uz subjektīvās puses pazīmju esību apsūdzētā darbībās (*sk. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa [XVIII-XXV nodaļa]. U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova - Rīga: Tiesu nama aģentūra,2016 53.,54lapa).*

Pirmās instances tiesa vērtējot to, vai apsūdzēto darbībās ir Krimināllikuma 179.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs, tā subjektīvā puse, pareizi norādīja, ka par abu apsūdzēto nodomu liecina viņu konkrētās darbības, proti, pretēji cietušā rakstiski izsniegtās pilnvaras būtībai un cietušā mutiskam norādījumam, /pers. H/, apzinoties savu darbību nelikumību, paredzot mantiska kaitējuma nodarīšanu pilnvardevējam un nekustamā īpašuma īpašniekam /pers. J/, mantkārīgā nolūkā ar 2014.gada 30.un 31.jūlijā noslēgtajiem līgumiem pārdeva īpašumu "/Nosaukums A/" savai meitai /pers. I/, kura mantkārīgā nolūkā, apzinoties un saprotot, ka ar šādām darbībām nekustamā īpašuma īpašniekam /pers. J/ tiks nodarīts mantisks kaitējums, piekrita mātes piedāvājumam iegādāties viņas prettiesiski izšķērdēto īpašumu "/Nosaukums A/", pieņemot to savā īpašumā un neizpaužot informāciju par šādu pretlikumīgu darījumu veikšanu.

Gan /pers. H/ izdarot īpašuma izšķērdēšanu, gan /pers. I/, atbalstot savas mātes darbības īpašuma izšķērdēšanā, apzinājusi neinformēja /pers. J/ par 2014.gada 30.un 31.jūlijā noslēgtajiem līgumiem un nostiprinājuma lūgumiem, to iesniegšanu Jelgavas tiesas Zemesgrāmatu nodaļā, turklāt šajos pirkuma līgumos norādītā pirkuma summa (kopā 500 *euro*) tika iemaksāta /pers. J/ kontā AS "Rietumu banka" tikai 2014.gada 24.septembrī, tātad jau pēc tam, kad tika uzsākts kriminālprocess. Tiesa atzīmē, ka no pilnvaras izsniegšanas brīža līdz pirkuma līgumu noslēgšanai pagāja ļoti īss laiks, kas tiesas ieskatā neliecina par to, ka /pers. H/ būtu vēlējusies pārdot īpašumu par cietušā noteikto pārdošanas cenu.

Kaut gan izsniegtajā pilnvarā bez īpašuma pārdošanas ir norādītas arī citas darbības pilnvaras ietvaros, tajā skaitā, apsaimniekot īpašumu, slēgt nomas, īres līgumus par īpašumu, veikt apbūvi, slēgt ar likumu atļautus darījumus par nekustamo īpašumu, apmainīt, izīrēt, u.c., tomēr lietā ir noskaidrots, ka cietušā griba bija īpašumu pārdot par noteiktu cenu, nevis mainīt. Pēc pilnvaras izsniegšanas 2014.gada 22.jūlijā /pers. J/ ar sava tulka /pers. A/ palīdzību lūdza /pers. H/ rakstiski apliecināt, ka viņa nepārdos īpašumu "/Nosaukums A/" par cenu mazāku nekā 300000 *euro*, un kaut gan sākotnēji /pers. H/ solīja to izdarīt, taču to neizdarīja. Tā vietā, būdama persona, kurai īpašums tika uzticēts un kuras pārziņā tas atradies, prettiesiski ar savas meitas atbalstu šo īpašumu izšķērdēja, izdarot Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu, t.i., piesavināšanos lielā apmērā.

Vērtējot abu apsūdzēto darbības, nav pamata uzskatīt, ka katra apsūdzētā nebūtu apzinājusies savu prettiesisko darbību raksturu un to sekas. Apsūdzēto darbības izdarītas ar tiešu nodomu, vērstas uz konkrēta mērķa sasniegšanu, kas arī tika sasniegts. Ir pierādīts, ka apsūdzēto rīcības rezultātā cietušajam nodarīts mantisks kaitējums 141787,18 *euro* apmērā, līdz ar to pirmās instances tiesa pareizi konstatēja Krimināllikuma 179.panta trešās daļas kvalificējošo pazīmi, t.i., piesavināšanos lielā apmērā.

Tas, ka Zemesgrāmatu nodaļas tiesnese pieņēma lēmumus attiecībā uz nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" un nekonstatēja neko acīmredzami nelikumīgu, nenorāda, ka /pers. H/ darbībās nav noziedzīgā nodarījuma subjektīvās puses, kā to uzskata /pers. H/ aizstāvis, jo fakti, kas liecina par noziedzīgā nodarījuma apstākļiem tika atklāti veicot pirmstiesas izmeklēšanas darbības, pārbaudot un vērtējot visus iegūtos pierādījumus to kopsakarā.

Pirmās instances tiesas spriedumā ir atreferētas liecinieka /pers. U/ liecības, kurš pārstāv /vieta/uzņēmumu "/Nosaukums E/" un pamatoti norādīts, ka šīm liecībām nav saistības ar šajā lietā izvirzīto apsūdzību būtību.

Sakarā ar to, ka tiesai nav pamata apšaubīt pierādījumus, ar kuriem pirmās instances tiesa pamatojusi katras apsūdzētās vainīgumu un nav pamata apšaubīt tiesas noskaidrotos apstākļus, kādos izdarīts noziedzīgs nodarījums, tiesa secina, ka apsūdzēto un aizstāvju norādes par SIA "/Nosaukums B/" un tā kapitāldaļu vērtību, veiktajiem ieguldījumiem uzņēmumā, citiem civiltiesiskiem darījumiem, uzņēmuma kapitāldaļu piederību, nekādā veidā neapšauba lietā noskaidroto faktu, ka īpašums "/Nosaukums A/" tika izšķērdēts apsūdzēto izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā, nevis atsavināts apstākļos, kādus tos norāda apsūdzētās.

Apelācijas instances tiesa atzīst par nepamatotu aizstāvja J.Mucenieka lūgumu pieņemt blakus lēmumus par cietušā /pers. J/. un liecinieces /pers. A/ šajā lietā sniegtām liecībām. Tiesa nekonstatē apstākļus, kuri varētu būt par pamatu apšaubīt cietušā /pers. J/ un liecinieces /pers. A/ liecību ticamību, jo liecības kopumā ir konsekventas, secīgas, pietiekami detalizētas un apstiprinās ar citiem objektīviem pierādījumiem, līdz ar to tiesa nekonstatē pamatu pieņemt blakus lēmumus par /pers. J/ un /pers. A/ liecībām, kā to nepamatoti lūdzis aizstāvis.

Aizstāvja atsauksānās uz citā krimināllietā, kura iztiesāta Zemgales apgabaltiesā, izteiktajām atziņām, šajā lietā tiesai nav saistoša, jo tiesa vērtē tos pierādījumus, kas iegūti konkrētajā lietā, nevis citā lietā.

Novērtējusi visus pierādījumus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa secinājumus par katras apsūdzētās vainīgumu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā balstījusi uz lietā iegūtajiem, tiesas sēdēs pārbaudītajiem un pareizi novērtētajiem pierādījumiem, pamatoti novērtējot tos, kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas veido katrai apsūdzētajai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu. Pirmās instances tiesas spriedumā novērtēto pierādījumu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti izslēdz jebkādas šaubas par /pers. H/ vainīgumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā un /pers. I/ vainīgumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 179.panta trešajā daļā.

Apsūdzēto /pers. H/, /pers. I/ un viņu aizstāvju nepiekrišana pirmās instances tiesas secinājumiem par apsūdzēto vainīgumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, atsauksānās uz tādiem apstākļiem, kuriem nav saistības ar lietā izvirzītām apsūdzībām, sniegtais subjektīvais pierādījumu vērtējums, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā sniegtā pierādījumu un noskaidroto apstākļu vērtējuma, šajā lietā nevar būt par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai un apsūdzētās attaisnojoša sprieduma taisīšanai.

Pārbaudot pirmās instances tiesas sprieduma tiesiskumu daļā par piedzītām kaitējuma kompensācijām, apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesa ir pamatojusi mantiska kaitējuma kompensācijas 141787,18 *euro* solidāru piedziņu no apsūdzētajām par labu cietušajam.

Krimināļprocesa likuma 352.panta trešā daļa noteic, ka tiešos zaudējumus novērtē tajās cenās, ko izmanto apsūdzības apjoma noteikšanai. Lietā ir pierādīts, ka izšķērdējot nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" cietušajam tika nodarīts kaitējums 141787,18 *euro* apmērā, līdz ar to mantiska kaitējuma kompensācija šādā apmērā noteikta pamatoti un likumīgi, tāpēc apsūdzēto iebildumi par mantiska kaitējuma kompensācijas noteikšanas nepamatotību ir noraidāmi.

Vienlaikus no pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka no apsūdzētajām solidāri par labu cietušajam tiesa piedzina morālā kaitējuma kompensāciju 5000 *euro* apmērā.

Apelācijas instances tiesa secina, ka šajā lietā ir pamats noteikt cietušajam morālā kaitējuma kompensāciju, taču pirmās instances tiesas piedzītās morālā kaitējuma kompensācijas apmērs ir nesamērīgi liels, līdz ar to pirmās instances tiesas spriedumu daļā par morālā kaitējuma kompensācijas noteikšanu nevar atzīt par tiesisku un pamatotu. Spriedums šajā daļā atceļams un taisāms jauns spriedums, nosakot morālā kaitējuma kompensāciju mazākā apmērā, nekā to noteica pirmās instances tiesa.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka lietā cietušais /pers. J/ pieteica un uzturēja morālā kaitējuma kompensāciju 10000 *euro* apmērā.

Civillikuma 1635.pantā noteikts, ka katrs tiesību aizskārums, t.i., katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu tiek saprastas fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļi un cietušā /pers. J/ pārdzīvojumi notikušā sakarā, zaudējot savu nekustamo īpašumu, ir sagādājuši viņam morālās ciešanas, uz kuru kompensāciju viņam ir tiesības.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un smagumu, cietušajam nodarītā morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, apelācijas instances tiesa atzīst, ka morālā kaitējuma kompensācija nosakāma 2000 *euro* apmērā, kas piedzenama solidāri no /pers. H/ un /pers. I/ par labu /pers. J/. Tiesa uzskata, ka nosakāmā morālā kaitējuma kompensācija būs samērīga un arī atbildīs Kriminālprocesa likuma 1.pantā definētajam pamatprincipam par krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Pārējā daļā morālā kaitējuma kompensācija nav nosakāma. Apsūdzētajām /pers. H/ un /pers. I/ nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un pienākums iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Pārbaudot pirmās instances tiesas sprieduma tiesiskumu daļā par noteikto sodu, apelācijas instances tiesa konstatē, ka, nosakot sodu apsūdzētajai /pers. H/, pirmās instances tiesa izvērtēja Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda noteikšanas principus, t.i., izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētās personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī ņēma vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.pantā paredzētajai noziedzīgu nodarījumu klasifikācijai, /pers. H/ izdarīja sevišķi smagu noziegumu, lietā nav konstatēti apsūdzētās /pers. H/ atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Par /pers. H/ personību noskaidrots, ka viņa iepriekš nav sodīta, strādā algotu darbu, apgādājamo personu nav, neatrodas narkologa un psihiatra uzskaitē. Lietā nav tādu ziņu, kas varētu apstiprināt to, ka veselības stāvokļa dēļ /pers. H/ nevarētu izciest brīvības atņemšanas sodu. /pers. H/ norādītie apstākļi par vīra invaliditāti, samu audzēšanu, nav pietiekams pamats, lai samazināt viņai noteikto sodu.

Apelācijas instances tiesa atzīmē, ka pirmās instances tiesa spriedumā neprecīzi norādīja, ka /pers. H/ gada laikā administratīvi sodīta, jo lietā šādu ziņu nav. Vienlaikus norādāms, ka šāda pirmās instances tiesas pieļautā neprecizitāte ir vērtējama kā nebūtiska, jo tā nav ietekmējusi soda veida un mēra noteikšanu, tāpēc pieļautā neprecizitāte neizraisa sprieduma atcelšanu daļā par /pers. H/ noteikto sodu.

Vērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, proti, izdarīts sevišķi smags noziegums un ievērojot /pers. H/ vadošo lomu nozieguma izdarīšanā, cietušajam nodarītā kaitējuma ievērojamo apmēru, citus sodu ietekmējošos apstākļus, kas norādīti pirmās instances tiesas spriedumā, apelācijas instances tiesa secina, ka /pers. H/ pamatoti noteikts brīvības atņemšanas sods. Tiesa secina, ka tikai ar reālu brīvības atņemšanas sodu apsūdzētajai, būs iespējams sasniegt Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi, kas paredz vainīgās personas sodīšanu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, panākot, lai notiesātā un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Tiesa atzīmē, ka sods /pers. H/ ir noteikts Krimināllikuma 179.panta trešās daļas soda sankcijas ietvaros, turklāt tas nav noteikts uz maksimālo likumā paredzēto termiņu, līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. H/ noteikts taisnīgs un samērīgs sods, tā mīkstināšanai nav pamata.

Sodu ietekmējošo apstākļu izvērtēšanas rezultātā, apelācijas instances tiesa negūst pārliecību, ka /pers. H/ sodu neizciešot turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc nav pamata piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un noteikt sodu izciest nosacīti.

Vienlaikus apelācijas instances tiesa konstatē, ka, nosakot sodu apsūdzētajai /pers. I/, pirmās instances tiesa nav pietiekami izvērtējusi sodu ietekmējošos apstākļus, konkrēti, Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanas iespējamību, kā rezultātā /pers. I/ noteikts nesamērīgi bargs sods, tāpēc pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. I/ noteikto sodu nevar atzīt par tiesisku un pamatotu, spriedums šajā daļā atceļams un taisāms jauns spriedums.

Apelācijas instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, nosakot soda veidu /pers. I/, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētās personību, bet nosakot soda mēru ņem vērā apsūdzētās atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tāpat tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Apelācijas instances tiesa nekonstatē /pers. I/ atbildību mīkstinošos apstākļus. Tāpat tiesa nekonstatē /pers. I/ atbildību pastiprinošos apstākļus.

Par apsūdzētās /pers. I/ personību noskaidrots, ka viņa iepriekš nav sodīta, veic saimniecisko darbību, ir divu uzņēmumu īpašniece, apgādājamo personu nav.

Izvērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tā izdarīšanas apstākļus un radīto kaitējumu, apsūdzētās /pers. I/ personību raksturojošās ziņas, apelācijas instances tiesa secina, ka soda mērķa sasniegšanai, kas paredz sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgu nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātā un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. I/ nosakāms brīvības atņemšanas sods.

Vienlaikus, vērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un /pers. I/ lomu tajā, atbalstot savas mātes noziedzīgās darbības, to, ka iepriekš nav sodīta un nav ziņu par to, ka būtu izdarījusi jaunus likumpārkāpumus, apelācijas instances tiesa gūst pārliecību, ka /pers. I/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc tiesa secina, ka brīvības atņemšanas sodu /pers. I/ iespējams noteikt nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un nosakot pārbaudes laiku.

Pārbaudot apsūdzēto iebildumus par izdevumu piedziņu, kas radušies cietušajam nokļūstot uz tiesu, apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt pirmās instances tiesas piedzīto procesuālo izdevumu pamatotību no katras apsūdzētās par labu valstij, tajā skaitā par cietušā un liecinieku ceļa izdevumiem. Šos izdevumus apliecina lietai pievienotie rakstveida pierādījumi, kā arī cietušā /pers. J/ pirmās instances tiesā liecinātais par braucieniem uz tiesas sēdēm no /vieta/ uz Latviju (9.sējuma 18.lapa), ko tiesai nav pamata apšaubīt, tāpēc apsūdzēto iebildumi par izdevumu piedziņu saistībā ar cietušā ceļa un uzturēšanās Latvijā izdevumiem, nav pamatoti.

Vienlaikus apelācijas instances tiesa izvērtē to, vai šajā lietā ir ievērotas Krimināprocesa likuma 14.pantā paredzētās tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Tiesa konstatē, ka kriminālprocess uzsākts 2014.gada 10.septembrī, bet 2016.gada 20.aprīlī lieta nosūtīta kriminālvajāšanas uzsākšanai prokuratūrai. Lēmumi par apsūdzēto saukšanu pie kriminālatbildības pieņemti 2016.gada 2.maijā, bet 2016.gada 10.jūnijā prokurore nosūtīja lietu izskatīšanai Jelgavas tiesā.

Pirmās instances tiesā notika vairākas tiesas sēdes, saīsinātais spriedums lietā pasludināts 2018.gada 7.maijā. Pasludinot spriedumu, katrai apsūdzētajai tika piemēroti drošības līdzekļi - apcietinājumi, kas ar Zemgales apgabaltiesas 2018.gada 18.oktobra lēmumiem tika grozīti uz drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzekli - aizliegumu izbraukt no valsts. Apgabaltiesa saīsināto spriedumu lietā pasludināja 2019.gada 30.maijā.

Apelācijas instances tiesa, vērtējot kriminālprocesa virzību, tajā skaitā, ievērojot lietas apjomu, laiku, kas nepieciešams dokumentu tulkošanai /valoda/ valodā, secina, ka lietā ne pirmstiesas kriminālprocesa laikā, ne iztiesāšanas laikā nav bijuši ilgstoši neattaisnoti bezdarbības periodi. Tiesas ieskatā lieta iztiesāta bez neattaisnotas novilcināšanas, šajā lietā nav pieļauts Krimināprocesa likuma 14.panta pārkāpums un apsūdzēto /pers. H/ un /pers. I/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā nav pārkāptas.

Šajā lietā ar Zemgales apgabaltiesas 2018.gada 18.oktobra lēmumiem katrai apsūdzētajai piemēroti drošības līdzekļi - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis - aizliegums izbraukt no valsts. Apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētajām /pers. H/ un /pers. I/, katrai, piemērotie drošības līdzekļi - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis - aizliegums izbraukt no valsts, atstājami negrozīti līdz sprieduma stāsies spēkā.

Vienlaikus saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. H/ soda termiņā ieskaitāma atrašanās apcietinājumā no 2018.gada 7.maija līdz 2018.gada 18.oktobrim. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. I/ soda termiņā ieskaitāma atrašanās apcietinājumā no 2018.gada 7.maija līdz 2018.gada 18.oktobrim.

Lietā pilna nolēmuma pieejamības datums tika noteikts 2019.gada 13.jūnijā, taču pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 530.panta ceturto daļu, ievērojot lietas apjomu, tika noteikts jauns pilna nolēmuma pieejamības datums 2019.gada 30.augustā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz norādīto un saskaņā ar Krimināprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu Zemgales apgabaltiesa nosprieda

Zemgales rajona tiesas 2018.gada 7.maija spriedumu atcelt daļā par:

soda noteikšanu /pers. I/ par Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 179.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu;

morālā kaitējuma kompensācijas 5000 *euro* solidāru piedziņu no /pers. H/ un /pers. I/ par labu /pers. J/ (/pers. J/).

/pers. I/ sodīt par Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 179.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu /pers. I/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem.

Piedzīt no /pers. H/ un /pers. I/ solidāri par labu /pers. J/ (/pers. J/) morālā kaitējuma kompensāciju 2000 *euro,* nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu. Pārējā daļā morālā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

/pers. H/ piemēroto drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzekli - aizliegumu izbraukt no valsts atstāt negrozītu, līdz spriedums stāsies spēkā.

/pers. I/ piemēroto drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzekli - aizliegumu izbraukt no valsts atstāt negrozītu, līdz spriedums stāsies spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. H/ soda termiņā ieskaitīt atrašanos apcietinājumā no 2018.gada 7.maija līdz 2018.gada 18.oktobrim.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. I/ soda termiņā ieskaitīt atrašanos apcietinājumā no 2018.gada 7.maija līdz 2018.gada 18.oktobrim.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams 2019.gada 30.augustā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs (paraksts) R.Rinčs

Tiesneši (paraksts) D.Skrauple

(paraksts) J.Siliņš